Einzelverkaufspreis RM 0.15

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 37. Krainburg, den 13. Mai 1944. 4. Jahrgang

Hud poraz komunističnih tolp na Dolenjskem

Domobranske čete zasedejo vse važnejše kraje na Dolenjskem – Komunisti so se omadeževali z novimi zločini in požigi

Ljubljanski časopisi poročajo:

Iz vseh krajev Dolenjske prihajajo vesela poročila o pohodu domobrancev v vse važnejše kraje. Komunisti se pohodu sploh ne morejo resno ustavljati. Njihove tolpe bežijo na vse strani, kaže se splošen razkroj komunistične vojske. Priobčujemo vesti, ki smo jih do sedaj prejeli. Iz vseh poročil zveni veselo razpoloženje, ki je zajelo našo Dolenjsko, ko je začutila bližino svoje končne rešitve izpod komunističnega jarma.

Dne 18. aprila je šla iz Ribnice močna patrola domobrancev v smeri proti Novi Štifti. Spotoma je srečala komunistično patrolo, ki jo je vodil komandant »bataljona«. Komandant »bataljona« je mislil, da ima pred seboj bandite in je pozdravil po rusko »Harašo!« Toda že je dobil strel in se je zvrnil. Vse njegovo moštvo pa se je razbežalo. V okoliških krajih, kjer se je potikalo precej komunistov, je nastala velika panika. Domobranci so vdrli v vas Kot, kjer so pobili osem komunistov, nekaj pa so jih zajeli. Zatem so domobranci nagnali komuniste še iz Nove Štifte. Rezultat te kratke, za domobrance tako zmagovite borbe, je bil: 18 ubitih komunistov, 15 ujetih. Zaplenjenega je bilo razen tega veliko orožja in streliva. Med ujetniki so imeli večino Primorci. Naslednjega dne so se spet razvile borbe med domobranci in komunisti. V teh borbah je bilo ujetih 8 komunistov in ubitih 8. Od domobrancev ni bil nihče ranjen ali ubit.

Dne 19. aprila zvečer so začeli komunisti hud napad na Ribnico. Obsipavali so jo s topovskim ognjem do enajstih zvečer. Ko je ponehal topovski ogenj, so komunisti začeli napadati s strojnicami in s puškami. Od daleč so vpili našim fantom, naj se predajo. Fantje pa so na vse to odgovarjali s strojničnim ognjem, tako da niso pustili nobenega bandita v bližino žice. Napad je trajal vso noč. Zjutraj pa so domobranci napravili izpad iz Ribnice in se zapodili za komunisti na vse strani. Najbližji komunisti so se začeli predajati. Mnogo jih je padlo, imeli so zgube v materialu in 18 jih je bilo ujetih. Ubit je bil tudi neki komandant »bataljona« in »bataljonski« politkomisar, nekaj komandirjev »čet« in vodnikov. Zaradi tega poraza se komunisti niso upali spet kmalu napasti. V tem premirju se je slišalo iz tolovajskih taborišč streljanje in glasni prepiri. Del banditov se je namreč uprl in zaradi visokih izgub ni hotel več v borbo. Ves dan in vso naslednjo noč so mirovali.

Dne 23. aprila so domobranci in nemški vojaki napadli Ortneški grad, na katerem so imeli komunisti svojo posadko. Pri napadu je bilo razbitih 52 komunističnih bunkarjev okoli gradu. Naši fantje so vdrli v bunkarje, kjer so pobili 18 komunistov, dočim so ostali že prej zbežali.

Dne 26. aprila je prišlo do spopada med komunisti in domobranci v Žlebiču. Komunisti so spet panično bežali na vse strani. Domobranci so ujeli 37 komunistov in našteli 42 mrtvih.

Hrabra domobranska četa je brez vsakih izgub zasedla 23. aprila Žužemberk, v splošno zadovoljstvo vsega prebivalstva. Med prebivalstvom je nastalo veliko navdušenje in veselje, med komunisti pa velik preplah. Takoj prve dni so imeli domobranci velik uspeh. Zaplenili so veliko zalogo municije, orožja vseh vrst in razna živila. V boju je bilo pobitih 18 komunistov, nekaj pa se jih je predalo domobrancem. Kolikor je pa ostalo doma še skrivačev, se dan za dnem javljajo k domobrancem. Zanimivo je, da sta prišla tudi petnajstletna fanta, ki sta prosila za sprejem k domobrancem. Tudi šepavi prosijo za puške in ker jih zdravnik ne more potrditi, ponavljajo svojo prošnjo rekoč: komunisti pa vse mobilizirajo, šepave in kruljave in gluhe in slepe, samo k njim nihče ne mara.

V nedeljo, 30. aprila, so imeli domobranci v Št. Jerneju krasno uspelo akademijo. Kakor bi se hoteli maščevati nad lepo uspelim domobranskim slavjem, so komunisti ponoči okrog polnoči pričeli z napadom na Št. Jernej. Po pripovedovanju ujetega komunista so imeli nalogo posadko likvidirati. Misleč, da so položaji domobrancev, ki so prav pred nekaj dnevi zavzeli večji obseg, še stari, so se nič hudega sluteč približali žici. Kmalu se je razvila živahna besedna borba v ostro streljanje. Iz kritja sta dva težka minometalca pošiljala mine na naše položaje. Po nekako uro in pol trajajočem napadu so naši hrabri domobranci naredili izpad in pognali komuniste spet daleč nazaj pod Gorjance. Padlo je sedem komunistov in ena komunistka. Med padlimi komunisti je tudi operativni oficir Rugelj Anton. Zaplenjena je bila protitankovska puška, brzostrelka in mnogo municije.

Nek mlad prisilni mobiliziranec — Primorec — se je vso noč tiščal v potoku v mrzli vodi in čakal, kdaj pridejo domobranci in ga rešijo. Vsega premrlega so res domobranci zjutraj našli in ga vzeli s seboj. Kaj vse prenesejo tisti, ki so komunistično strahovlado videli od blizu, samo da od komunistov lahko pobegnejo. Je pač tako: neumni silijo v ogenj, pametni bežijo od ognja proč.

Hud udarec je te dni doletel komunistično vojsko pri Sv. Gregorju na Dolenjskem. Tam sta se za močnimi bunkarji utrdili VIII. in IX. komunistična »brigada«. Za temi svojimi bunkarji so se komunisti čutili še bolj močne in varne.

Zato pa jih je tem bolj presenetilo, ko so jim njihovi nasprotniki s svojimi posebnimi za tak boj izurjenimi oddelki vdrli med bunkarje in v sredino njihove postojanke. Vnel se je boj od moža do moža in samo v enem odseku postojanke so našteli 54 mrtvih komunistov. Med padlimi sta tudi poveljnik 1. bat. VIII. brigade in poveljnik III. bataljona IX. brigade, prav tako pa je padlo še več politkomisarjev in politkomisark. Bojišče pokriva pobita glavnina obeh kom. brigad.

Predalo se je v tem odseku 24 članov tolovajskih tolp, v bližnjih predelih pa je po tem porazu med komunističnimi edinicami nastal tak preplah, da sedaj v okolici Ribnice tolovaji kar brez reda begajo in jih domobranci lovijo in je danes kolona pripeljala v Ljubljano 140 komunističnih ujetnikov.

Sovjetsko mostišče odstranjeno

Sovražni napadi pri Nettunu odbiti – Nemški zračni napad na Vis

Oberkommando der Wehrmacht je dne 11. maja objavilo:

V prostoru zapadno od Sebastopola so se naše čete skupno z romunskimi bataljoni gorskih lovcev ubranile ogorčenih napadov močnih sovražnih sil. Uničili smo 20 sovjetskih oklopnjakov. Ob spodnjem Dnjestru so naše, po nemških in romunskih bojnih letalcih uspešno podprte divizije predrle sovražno mostišče ob zapadnem bregu reke, vdrle globoko do topniških postojank in očistile vse mostišče. Boljševiki so imeli hude krvave zgube in so zgubili 500 ujetnikov, 163 topov in metalcev granat kakor tudi številno drugo orožje.

Močni odredi bojnih letal so v pretekli noči z dobrim uspehom napadli kolodvore v Šepetovki in Proskurovu. Nastali so veliki požari in razdejanja.

Pod vodstvom majorja Antrupa stoječi oddelek bojnih letal se je v bojih na vzhodni fronti posebno izkazal.

Ob mostišču pri Nettunu se je več sovražnih napadov zrušilo v skupnem obrambnem ognju. V bojih zadnjih dni se je tukaj posebno skazala 10. stotnija 8. brandenburškega grenadirskega polka pod vodstvom Oberleutnanta Thielmanna. Bojni brodovi vojne mornarice so v noči na 10. maj jugovzhodno od otoka Elbe uničili nek sovražni brzi čoln in so težko poškodovali več drugih. Močni odredi bojnih letalcev so v pretekli noči napadli sovražno oporišče na otoku Visu, in so v območju luke nastale eksplozije in številni požari.

Slabejša skupina sovražnih bombnikov je v pretekli noči napadla obmestje Budimpešte.

Po napadih severnoameriških bombnikov na Južno Nemčijo so nastale posebno v Wiener-Neustadtu škode in zgube med prebivalstvom. Pri tem, kakor pri napadih v zasedenem zapadnem ozemlju, smo sestrelili 69 sovražnih letal, po večini štirimotornih bombnikov. Nekaj britanskih letal je v pretekli noči vrglo bombe na jugozapadno nemško ozemlje.

»Kako misli Kremelj o bodočnosti Poljske«

„Yorkshire Post" nudi vpogled v boljševiške namene – Pravo lice Sovjetov do vere

Lizbona, 12. maja. V postopnem odkrivanju amerikansko-britanske izdaje nad Evropo v celoti in nad prejšnjim zaveznikom Poljsko posebej prikazuje neko poročilo lista »Exchange« iz New Yorka o »razgovorih« med Harrimanom in Rooseveltom vedno večje približanje k resnici. Sovjetsko—poljsko razmerje se v teh pogajanjih temeljito pretresa. Harriman je glede stališča Kremlja nasproti poljski vladi, ki se nahaja v izgnanstvu v Londonu, prinesel iz Moskve slabe vesti: V Washingtonu se delajo, kakor da so presenečeni ali zaskrbljeni radi vedenja boljševikov, da bi potem skomizgnili in izjavili, ni stvar Amerikancev, da se vmešavajo v spore obeh vlad. Pri tem so že leto dni popolnoma sporazumni z boljševiškimi intencijami.

Po vseh teh mesecih priprave, mislijo, da je sedaj pravi čas, da se lastno ljudstvo kakor tudi »varani« zavezniki pouče v najvažnejših ciljih Sovjetov v tej vojni. Moskva, tako javlja »Exchange«kot novost iz Rooseveltovih razgovorov, ni samo odločena, da se ne bode več brigala za poljsko emigrantsko vlado in bo ustanovila drugo vlado, ampak bo razen tega z vsemi sredstvi preprečila, da bi se poljska emigrantska vlada, še kdaj podala v kakšen, po boljševikih zavojevani del Poljske.

Samo nemška oborožena sila stoji med moskovskimi načrti in njihovim uresničenjem. Kakšna zmeda bi prišla nad poljski prostor, če bi boljševiki uspeli, to dokazuje članek v britskem časopisu »Yorkshire Post« z naslovom »Kaj misli Kremelj o bodočnosti Poljske«, ki v petih točkah označuje namene Moskve. Popravki mej spadajo po nazorih Moskve med minimalne zahteve. Nova Poljska, kakor si jo želi Moskva, resnično samo tako zvana avtonomna sovjetska republika, bo morala pristati na mejne popravke na stroške sovražnika, ne pa na račun zavezniške Sovjetske zveze. S tem je vnovič dokazano, da se v Moskvi še vedno pečajo s taktičnimi načrti postopnega prevzema nemškega prostora v poljsko sovjetsko republiko. S prevaro torej, ki naj bi Anglo-Amerikancem omogočila, popolno odstopitev Evrope boljševizmu prikazati in prikriti kot pravično mirovno ureditev za slučaj boljševiško-plutokratične zmage.

Neka precej nenavadna nota zazveni v tem poročilu »Yorkshire Post«, če je rečeno: Nobena poljska vlada, ki bi trpela klerikalni fašizem in antisemitizem, ne more računati na simpatije Moskve, ker bi Rusija oboje smatrala kot zločin.« V dopolnitev te točke, je pozneje rečeno, v Sovjetski zvezi je razširjeno mnenje, da izrablja predvojna Poljska kakor tudi sedanja vlada izgnancev v Londonu katolicizem kot orodje proti Sovjetom, »kakor nekako Franco v Španiji«. S tem pojmovanjem je prvič spet po poskusih verskega varanja od strani Kremlja, izpričano glede vere temeljno stališče boljševizma. Kakor hud spomin se sliši v zvezi s tem ime Franca. To dokazuje, da boljševizem španskega poraza, kateri se ne najmanj mora pripisati radikalnemu verskosovražnemu stališču, ni ne prebolel ne pozabil. V zavzetju stališča proti antisemitizmu se sploh pojavlja ozadje boljševiškega sistema moči, ki je, kakor je znano vodeno in kontrolirano po judovskem duhu.

Neka ne vsakdanja informacija uide britanskemu časopisu popolnoma zraven tega, ko je naglasil, da poljske čete v Sovjetski zvezi niso v prvi vrsti komunisti, ampak Poljaki, ki bi se radi kakor hitro mogoče vrnili v domovino. Kar je iz vseh dosedanjih poročil bilo razvidno, se tukaj potrjuje. Ti tako zvani poljski oddelki v sestavu boljševiške armade ne predstavljajo nič drugega kakor negativno izbiro iz taborišč ujetnikov in internirancev, ki so bili urejeni po Sovjetih 1939. leta.

Mnoštvena ustrelitev italijanskih rodoljubov

Milan, 12. maja. Pred nekaj dnevi so Anglo-Amerikanci v Južni Italiji ustrelili šest mladih rodoljubnih bojevnikov za svobodo, ker so podpirali sovražnika na fronti ob Cariglianu. Sedaj objavlja anglo-ameriški glavni stan, kakor poroča Stefani, da so bili ustreljeni štirje drugi mladi Italijani zaradi enake obtožbe. Ti štirje rodoljubi so se trdovratno branili pred aretacijo in so nazadnje nastopili proti svojim napadalcem z bodali. Stefani pripominja k temu poročilu anglo-ameriškega glavnega stanu, da vedno bolj naraščajo trume mladih mož, pripravljene, dati svoje življenje za očetnjavo. List »Daily Mail« je pred nekaj dnevi priznal, da si je Anglija izposodila od boljševikov nekaj metod vojskovanja. To priznanje potrjujejo sedaj ustrelitve italijanskih rodoljubov.

Izjalovljeni napadi v prostoru pri Jasiju

Oberkommando der Wehrmacht je dne 10. maja objavilo:

V mostišču pri Sebastopolu stoje nemške in romunske čete še dalje v hudih bojih s prodirajočimi boljševiki. V teku naših odmikanj smo izpraznili ruševine mesta Sebastopola. Bojna letala so včeraj podnevi uničila 30 sovjetskih oklopnjakov. V zračnih bojih in po protiletalskem topništvu smo uničili 19 sovražnih letal. V prostoru pri Jasiju, vzhodno od Sereta in na desnem bregu Moldave so se izjalovili krajevni napadi boljševikov. Brza nemška bojna letala so uničila severno od Murmanska tri sovjetske brze čolne ter dve trgovski ladji s skupno 2600 brt. Pri napadih na nemška oporišča visoko na Severu so boljševiki zgubili 19 letal.

Na italijanski južni fronti smo se ubranili več sovražnih sunkov. Udarne čete so razstrelile številne sovražne bojne postojanke. Bojna letala so z dobrim uspehom napadla ladijske cilje v mostišču pri Nettunu. Dve tovorni ladji s skupno 5000 brt, dva velika vozila za izkrcanje in en rušilec so bili težko zadeti. Verjetno je, da je bil uničen en del teh ladij.

Pri svojih napadih v zasedenih zapadnih ozemljih in sunkih nad prostor pri Luxemburgu in Zaarbrücknu je sovražnik včeraj zgubil 19 letal. Posamezna britanska letala so v zadnji noči odvrgla bombe na obmestje Berlina.

Najugodnejši čas za invazijo zamujen

Lizbona, 12. maja. »Dejanski ne vemo nič natančnejšega o sovjetskih zgubah, toda verjetno je, da je morala biti obraba Sovjetov ogromna, ne da bi bil s tem dosežen odločilen uspeh«, tako pravi poročilo ameriškega generalnega majorja Prescotta Barrowsa v »San Francisco Examiner«. Z največjo zaskrbljenostjo priznava potem ameriški general, da se boji, da se je invazija zaveznikov v Zapadno Evropo že predolgo zavlekla. Zamudili so, da bi kombinirali veliko sovjetsko ofenzivo preteklega leta z zavezniško invazijo v Evropi in obe spravili v skład. S tem je bil zamujen najugodnejši čas za napad iz Zapada.

Amerikanci streljajo na lastne ljudi

Tokio, 12. maja. Kakor poroča Domej iz Rabaulu, so severnoameriški letalci obstreljevali in ubili svoje lastne ljudi, ki so jih sestrelile skupine japonskih garnizij in jih je morje premetavalo v zalivu pred Rabaulom. Neko sovražno letalo je udarilo proti Amerikancem, ki so odskočili s padalom in jih je voda premetavala, ter so začeli silno streljati iz strojnic na letalce, ki jih je zanašala voda. Severnoameriški letalci so potem spravili mrtve.

Avtonomne male države v Južni Italiji

Rim, 12. maja. Vlada ljudske fronte Badoglija je sedaj predložila v odobritev tako zvani program o decentralizaciji Italije, ki je bil izdelan po iniciativi in pod kontrolo boljševiške stranke. V programu je predvideno, naj postanejo pokrajine Italije avtonomne male države z vsakokratnim svojim parlamentom, ne da bi bil upravni aparat oziroma redarstvo podrejen kakšni centralni upravi. Te male države, bi po programu imele samo skupno oboroženo silo, diplomatska zastopstva nasproti inozemstvu in državnega poglavarja.

V času velike zdvojenosti Italije je bilo število malih italijanskih držav 10, moskovski program o decentralizaciji jih predviden 16.

95 odstotkov japonske armade še ni uporabljenih

Vigo, 12. maja. Japonski glasovi v katerih se izraža volja, to vojno odločno dokončati in ki podčrtavajo nezlomljivo odporno silo Japonske, najdejo svojo podkrepitev v nekem članku »New York Sunday News«. Severnoameriški časopis spominja na izrek avstralskega vojnega ministra Forde v Melbournu. Tam je Forde izjavil, da Japonska armada še s 95 odstotki ni uporabljena in da ima Japonska praktično še vse ladjevje. Forde je izračunal, da je Japonska samo 5 odstotkov svoje armade uporabila proti amerikanskim, britanskim in avstralskim bojnim silam. To je, je končal, resnično zelo majhen del japonske bojne sile.

Ljudski odpor proti morilskim tiranom

Minsk, 12. maja. Pod vtisom novega krvavega vala, ki je z boljševizmom prispel v onstran fronte ležeče pokrajine, se vzbujajo vedno bolj odporne moči ogroženega ljudstva. Tako so bile pred kratkim v Bobrujsku, pa tudi v številnih rajonskih mestih in mnogih vaseh Bele Rusije spontane demonstracije, ki so se jih udeležili vsi ljudski sloji in ki so enodušno in nedvoumno zavzele stališče proti vrnitvi pod sovjetsko morilsko tiranstvo.

Umor v Finipu

PK. Po prejemu vesti o prelivanju krvi, ki ga je dne 16. aprila 1944, na pravoslavni velikonočni ponedeljek povzročilo osem letal »Spitfire« med prebivalci vasice Finip ne daleč od grško-albanske meje, je naslednji velikonočni praznik obiskal nek prevajalec nemške Ortskommandature v spremstvu nemškega Unteroffizierja težko zadeto vas, da poizve natančnejše podrobnosti tega anglosaksonskega sramotnega dejanja.

Ranjence so med tem bili prepeljali že v lazarete Argirokastron in Delvine v oskrbo nemških zdravnikov. Oba navedena sta v vasi našla samo nekaj starih žen, ki so žalovale ob grobovih svojcev. Vse drugo prebivalstvo okrog 300 oseb je bilo v paničnem strahu pred morebitnim novim napadom zbežalo v gore okrog vasi. Hiša božja, kjer se je drugi dan velikonočnega praznika vršila slovesna služba božja, je bila opustošena. Oba nemška vojaka sta nato obiskala omenjena lazareta in sta na podlagi številnih razgovorov z zaostalimi in ranjenimi izpovedala glede dogodka in posledic morilskega zračnega napada sledeče:

Osem letal »Spitfire« je okrog poldneva tik za končano, poglavitno po ženah in otrocih obiskano službo božjo napadlo vas v nizkem poletu. En del žena in otrok se je bil po stari šegi zbral neposredno pri cerkvi, da zapleše kolo. Ostale so prihajale ravno iz cerkve, ali pa stale na cerkvenem prostoru pri običajnem velikonočnem kramljanju. Osem letal je namerilo svoje strojnice in krovne topove v sredino pred cerkvijo in zraven nje zbranih. Pri tem so se spustili do največ 20 metrov. Morali so torej natančno videti, koga imajo pred seboj. V vasi se ni nahajal niti en nemški vojak. Velike mlake krvi na prostoru pred cerkvijo oznanjajo »junaški čin« anglosaksonskih zločincev.

V prvih, tudi po nas objavljenih poročilih navedene številke zgub zaostajajo daleč za resnico. Prvič za to, ker je med tem umrlo 12 težko ranjenih, drugič pa zato, ker je veliko ranjenih, ki so še mogli teči, zdirjalo iz vasi in jih zaradi tega pri prvem štetju ni bilo mogoče zapisati. Število mrtvih se je povišalo od 7 na 19, število ranjenih na 51. Od teh 51 je morda polovica težko ranjenih, pri čemer se velik del nahaja še v življenjski nevarnosti. Nemški zdravniki store vse, da rešijo ranjence in jih čim prej ozdrave. Ker se je bilo zbralo okrog 150 oseb okrog cerkve, so torej zračni gusarji ubili ali ranili polovico teh oseb.

Finipski prebivalci so po tem prelivanju krvi v vsej naglici začasno pokopali mrliče gosto drugega k drugemu in potem v paničnem strahu zapustili vas, v katero se vračajo samo v nočnih urah. Ena izmed mater, ki sta jih nemška vojaka našla ob grobovih, objokuje smrt treh, neka druga dveh otrok. Med 19 mrtvimi se nahaja samo en osemletni deček. Vse drugo so izključno žene in dekleta, in sicer razen nekaj Albank večinoma Grkinje.

V Nemčiji so relativno najnižji stroški za življenje v Evropi. Buljetin narodnogospodarskih oddelkov zveze narodov sporoča, da je stal indeks življenjskih potrebščin v Nemčiji na 110, nasproti 1939, in da se je torej v vsej Evropi najmanj povečal. Največjo številko indeksa v Evropi zavzema Turčija s 352. Angleški indeks stoji na 126, švicarski na 149. Izven Evrope ima Argentinija najnižji in Iran najvišji življenjski standart.

Verlag und Druck: NS.-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter Dr. Emil Heitjan — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Svetovno židovstvo je bilo občutno zadeto

Izseljevanje na Ogrskem zadene življenjske probleme Židov na vsem svetu

Budimpešta, 12. maja. Ko je pred kratkim ogrska vlada v zvezi z radikalno rešitvijo židovskega vprašanja na Ogrskem začela razpravljati o možnosti popolne izselitve židovstva iz Ogrske, je s tem zadela življenjski problem Židov na vsem svetu.

Z izselitvijo in izpraznitvijo zadnjega vzhodnožidovskega naselitvenega ozemlja v Karpatih je namreč odločilno zadet zadnji krvni vir židovske rase v Evropi. Ni nobena tajnost, da zgubijo Židje, kakor hitro so se asimilirali in pridobili denarja in pravice, zelo hitro svojo narodno moč, tako da je kvota rojstev pri židovski srednji in gornji plasti, povsod še bistveno nižja, kakor v ustreznih plasteh obdajajočih jih arijskih narodov. Samo stalnemu dotoku iz poljskih ghettov in židovskih mest v Karpatih se ima židovstvo zahvaliti za svoj, za ves svet nevaren dotok nove krvi. Od 1933. leta so vodili tiri krvi židovstva iz poljskih ghettov in z židovskih mestnih občin v karpatskem ozemlju skozi Varšavo ali Budimpešto in Wien v Berlin in od tam zopet v Zapadno Evropo in Ameriko. Palestina v novejši dobi izza vselitve zionistov nikoli ni imela tega pomena, kajti tam so se naselili večinoma asimilirani, t. j. civilizirani židje, pri katerih je že zelo popustilo veselje do rojstev.

Potem ko je bila Poljska razbita in zasedena po nemški oboroženi sili, je ostalo še samo ogrsko ozemlje v Karpatih kot krvni vir svetovnega židovstva. Neštete židovske veličine v Zedinjenih državah izhajajo iz židovskih mest Ungver, Munkacs in drugih krajev tega ozemlja. Zato je zelo dobro razumljivo, da se svetovno židovstvo in zlasti Židje v Ameriki prav izredno razburjajo zaradi energičnih protižidovskih ukrepov ogrske vlade. Za židovstvo ni bil odločilen stric iz Amerike, ampak stričnik iz Tarnopola ali Nuszta, ki se je nekega dne odpravil z vso svojo židovsko družino, da se je s pomočjo že obogotelega sorodnika preselil najprej v Berlin in končno v New York.

V nepredstavljivo umazanih ghettih in židovskih četrtih Galicije in karpatskega ozemlja je bilo židovstvo bogato z otroci. Tam se je razmnožilo tako močno, da na primer ogrske oblasti do sedaj niso natančno vedele, koliko Židov sploh živi v državi. Zadnja statistika iz leta 1940. je izkazala za ogrsko ozemlje v Karpatih 80.000 Židov, in ko je bilo končano izseljevanje Židov iz tega ozemlja, so bili morali vknjižiti in izseliti ravno še enkrat toliko Židov. Tam je neomejeno vladal rabbi nad židovskimi občinami in noben modernizem ni omejeval veselja do rojstev. Ravno zaradi tega so ukrepi ogrske vlade tako odločilni tudi za vso Evropo. Zadenejo namreč svetovno židovstvo v njegovem zadnjem življenjskem viru v Evropi, zadenejo ga na njegovi najobčutnejši in doslej z vsemi sredstvi politike zaščitenem mestu. Klika, ki je doslej opravljala na Ogrskem posle pomagača za svetovno židovstvo, ta klika je sedaj uničena, in obljuba židovskega boga Iahve staremu hebrejcu Abrahamu, da se naj njegovi potomci razmnožujejo kakor pesek v morju, bo nekega dne stvar preteklosti.

Še nadalje težki boji pri Sebastopolu

Krajevni sovražni sunki pri Nettunu zavrnjeni – 86 ameriških letal sestreljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 9. maja objavilo:

V prostoru pri Sebastopolu še trajajo hudi boji. Pri obrambi sovražnih zračnih napadov so bojna in lovska letala sestrelila 46, protiletalsko topništvo zračnega orožja pa deset nadaljnjih sovjetskih letal. Severno od Jasija so bili slabejši napadi boljševikov brez uspehov. Odredi nemških in romunskih letal so se severno od Tiraspola in vzhodno od Sereta z dobrim učinkom bojevali proti sovražnim nared stoječim četam.

V mostišču pri Nettunu je bilo zavrnjenih nekaj krajevnih sunkov nasprotnika.

Oberleutnant zur See d. R. Pollmann, poveljnik nekega lovca na podmornice, je potopil v Sredozemlju svojo dvanajsto sovražno podmornico. Pred severno norveško obalo so lahke zaščitne bojne sile vojne mornarice ob sodelovanju z zračnim orožjem razkropile neko skupino sovjetskih brzih čolnov in pri tem uničile en brzi čoln. Krovno protiletalsko topništvo, zaščitna vozila in pomorsko protiletalsko topništvo ter za zaščito konvoja poslani lovski letalci so zbili pred norveško obalo, nad Vzhodnim morjem in nad Rokavskim prelivom 13 sovražnih letal.

Severnoameriški bombniki so namerili včeraj podnevi znova zastrahovalne napade na ozemlje Reicha. Odvrgli so na državno glavno mesto in v braunschweiškem prostoru razstrelne in zažigalne bombe, ki so povzročile škode na poslopjih in zgube med prebivalstvom. Sile zračne obrambe so uničile pri teh napadih 86 severnoameriških letal, med njimi 68 štirimotornih bombnikov. Nad zasedenimi zapadnimi ozemlji je sovražnik zgubil nadaljnjih 14 letal. V zadnji noči je odvrglo nekaj britanskih letal bombe na Osnabrück.

Naš o om gl d zr č z š :

Popolna pripravljenost je najboljša obramba proti sovražnemu terorju

Francosko prebivalstvo dobro preskrbljeno

Pariz, 12. maja. Po pariškem tisku kroži vest iz Južne Italije, da je nek italijanski vaški učitelj svoje otroke, v angleškem tujem jeziku naučil za vsakdanjo rabo tam važnih besed: »Lačen sem, sir.« — »Ali imate kakšnih piškotov za mene?«, da so mogli ubogi otroci v Južni Italiji vsaj z nekim uspehom prosjačiti pri četah anglo-ameriške posadke.

»Cri du Peuple« primerja ta položaj z onim v Franciji in ugotavlja razliko, da še nobenemu francoskemu učitelju ni prišlo na um, da bi morda naučil svoje otroke v uri nemškega pouka: »Lačen sem, gospod«, da bi beračili pri nemških vojakih. V okviru tega, kar je zaradi vojne možno, je namreč francosko prebivalstvo zaradi prisotnosti čet nemških posadk zadostno preskrbljeno.

1030 stavk v USA zaznamuje neka v ponedeljek v Washingtonu objavljena statistika vojnega delavskega urada za prve tri mesece leta 1944. To je več kakor 50 odstotno povečanje nasproti lanskemu letu.

ZRCALO ČASA

77. oddelek bojnih letal, ki ga vodi Eichenlaubträger Oberstleutnant Bruck, je dosegel število 100.000 poletov proti sovražniku in je pri teh akcijah odvrgel na sovražnika 65 milijonov kilogramov bomb.

Prejšnji ogrski ministrski predsednik Imredy je kot vodja ogrske obnovitvene stranke izjavil, da so se pogajanja za sestavo ogrske enotne stranke razbile in da so brez smisla nadaljnja prizadevanja na tem polju. Doba govorov in pogajanj je sedaj minula in težišče političnega dogajanja je preneseno na vlado, ki ima možnost pa tudi dolžnost, da nastopi.

Odposlanec britanske vlade pri mednarodni delovni konferenci v Philadelphiji je v soboto zvečer izjavil: »Moja država ne bi želela, da bi se glede uprave Nemčije in drugih totalitarnih držav v Evropi sprejemale po zavezniških narodih resolucije, ne da bi bili prisotni predstavniki tako pomembne nacije, kakor je Sovjetska Rusija.« To se pravi Anglija ne sme ničesar več storiti brez Moskve.

V Londonu so se, kakor poroča »Associated Press« pri nekem viharnem zborovanju Poljakov obravnavali protižidovski pojavi, ki so prišli na dan pri poljskem vojaštvu v Angliji.

Novozelandski ministrski predsednik Fraser je v Londonu izjavil, da bo leto 1946. ali morda že 1945. prineslo poraz Japonske, če bo veliki proti Nemčiji nameravani udarec dovolj hitro uspel. Sicer bi morali, tako je nadaljeval Fraser, zopet začeti znova.

V ponedeljkovi seji upravnega odbora budimpeštanskega mestnega sveta je bilo obznanjeno, da je bilo v teh dneh pri Židih najdeno več ovojev bomb. Razen tega so našli vedno nove oddajne postaje v židovskih stanovanjih. Pod utisom teh sporočil, ki dajejo tehtna dokazila o zločinskem delovanju Židov, je bila zahtevana kar največ mogoča strogost proti Židom.

Uspehi japonske armade in mornariškega zračnega orožja na vseh frontah v mesecu aprilu so bili v torek objavljeni od strani cesarskega glavnega stana. Celokupno je bilo sestreljenih 474 sovražnih letal in 242 poškodovanih.

V angleških poročilih se sedaj prizna, da je trgovina z opojnimi strupi v Srednjem Orientu zavzela strašen obseg. Britanski vojaki, kakor poroča dopisnik »Timesa«, niso mogli odoleti skušnjavi, da ne bi tihotapili. Položaj je predvsem v Egiptu zelo resen, kjer kuga opojnih strupov zavzema vedno večji obseg.

Sovjetska unija je, kakor poročajo švicarski časopisi iz Londona, izrazila željo, da bi bila pri zasedbi Norveške po zaveznikih, soudeležena. Do sedaj se je v splošnem smatralo, da je zasedba Norveške čisto britansko-severnoameriška zadeva.

Na 12. kongresu komunistične stranke Švedske je izjavil komunistični državni poslanec Hagberg, da si mora dati delavski razred na Švedskem določevati svojo politiko po Sovjetski uniji.

»Glede empira si ne moremo prav nič domišljati«, ta naslov je dal znani avstralski časopisni založnik Murdoch, ki sedaj začasno biva v Londonu, nekemu posebnemu članku v »Daily Mail«.

Severnoamerikanci sedaj razpečavajo veliko število neokusnih reklamnih spisov na Bližnjem vzhodu, med njimi neki časopis v arabskem jeziku »Nars«, ki naj poglobi amerikansko-arabske odnose. Značilno je, da so za to pristojna mesta odstopila generalno zastopstvo tega časopisa za Palestino nekemu Židu, kar je izzvalo veliko ogorčenje med Arabci.

HANNES PETER STOLP, 21

SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtschutz: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C 1

»Nasprotno, naravnost krasno bivališče je tu« je z ostro ironijo pihal Peter. »Lahko mi daste poslati zajtrk tu sem. Tukaj je tako lep hlad.«

»Ne zbijajte vendar nobenih šal, gospod Bautz. Kako je: ali še niste našli nobenega dela srečonosne postelje?«

»Počakajte malo — ne, nič! Bil je le otroški vozček. Vrag vedi, kako je ta prišel sem dol. In kaj je to? Ah tako!«

»Kaj pa je vendar bilo, gospod Bautz?« je pozvedovala Flora razburjeno.

»Tega vam ne morem povedati, grofica Flora!« je privrel iz globine Petrov glas. »Je to takšna posoda, ki je bolje, da je človek nasproti damam ne omenja.«

»Oh!« Flora je zardela.

»Torej grofica Flora«, je kričal Peter, »niti podboja postelje tu spodaj ne najdem. Najino ekspedicijo lahko zaključiva. In zdaj urno na noge in mi prinesite vrv, da pridem zopet iz te ostudne luknje.«

»Oh, zopet ni nobenega uspeha«, je potožila razočarana Flora. »Gospod Bautz«, je kričala potem navzdol, »grem hitro po vrv, da va» lahko potegnem navzgor. Počakajte dotlej.«

»Saj vendar tudi ne preostaja nič drugega«, je godrnjal Peter v globočini.

»Kaj ste rekli, gospod Bautz?«

»Da mi vendar tudi ne preostaja nič drugega, ko čakati. Saj nisem nobena muha, da bi mogel splezati ob stenah navzgor.«

»Da, seveda.«

»Kaj?!«

»Da, seveda, sem rekla«, je kričala Flora navzdol.

»Kaj, seveda?« je hotel Peter vedeti.

»Da niste nobena muha, hudimana!«

»Ah tako! Da, res nisem nobena muha!«

»Zdaj grem, gospod Bautz!«

»Pa pridite tudi zopet!« je rjovel Peter v svoji temni podzemeljski ječi.

Flora je odhitela.

*

Grofica Karvay je škodoželjno kremžila obraz, ko je zapustila paviljon, v katerem je bila sta zdaj izginula srečonosna postelja Donne Diane.

Počasi je stopala vzdolž poti v parku.

»Posrečilo se mi bo«, je mrmrala zmagoslavno. »Ta Rudolf Barna že kaže tako vedenje, ki se bo kmalu preobrnilo v strašne izbruhe besnosti! In Fani — kakor jo poznam — najbrž ne bo brez studa prenašala teh izbruhov. Jaz bom ta dva že spravila narazen.«

Grofica Karvay se je trdo zasmejala. Svesta si zmage, se je njena mršava postava visoko vzravnala. Ko je prišla mimo vodnjaka na vlak, je obstala in mrko razmišljajoč srepo gledala v globino.

»He, ali ste to vi, grofica Flora?« je rjovel Peter od spodaj.

Ni veliko manjkalo, pa bi se iz svojega razmišljanja tako nenadoma prestrašena grofica Karvay od groze nad tem skrivnostnim glasom prekopicnila v vodnjak.

»Če ste to vi, grofica Flora!« je rjovel Peter znova.

Grofica Karvay se je polagoma zopet umirila.

Sklonila se je čez rob vodnjaka in klicala: »Kdo pa je vendar tam spodaj?«

»Za vraga, kdo je zgoraj, hočem vedeti!« je kričal Peter.

»Tu je grofica Karvay!«

»No«, je čisto razločno donelo navzgor, »ravno te je še manjkalo!«

»Ali mi hočete zdaj končno povedati, kdo ste vi, tam spodaj?« je vzkliknila grofica Karvay ogorčeno.

»Jaz sem božiček!«

»Za take abotne šale nisem dovzetna!« je od jeze pihala grofica Karvay. »Hočem vedeti, kdo je tam spodaj!«

»Tu govori dobri stari Peter Bautz!« je izjavil Peter spodaj.

»Kaj naj pomeni ta bedarija, gospod Bautz?« je povprašala grofica Karvay z jeznim glasom. »Česa pa iščete tam spodaj?«

»To so tako moje navade«, je naznanil Peter. »Če naletim kje na usahel vodnjak, moram splezati vanj. Ne morem si drugače pomagati. Ali bi hoteli biti malce z menoj v družbi, milostljiva gospa? Tu spodaj je zelo romantično. Podgan je tudi nekaj!«

»Zdi se mi, da niste popolnoma normalni, gospod Bautz!« je zaklicala grofica Karvay. In nato je prisopihala grofica Flora z dolgo vrvjo.

Prestrašena je obstala.

»Dobro jutro, teta Sabina«, je rekla nekoliko zmedena, ne vedoč si pomagati, kako naj stvar še bolj pojasni.

»Halo, grofica Flora!« je rjovel Peter od spodaj.

»Flora«, je začela grofica Karvay strogo, »ali mi ne bi hotela pojasniti, kaj naj vse to pomeni?«

»Oh, teta Sabina«, je jecljala Flora, »stvar je... je... eh, je v tem, da mi je padla naprsnica v vodnjak«, je olajšano nadaljevala, »in gospod Bautz se mi je ponudil, da mi jo prinese gor. Ker pa se je veriga strgala...«

»Ne razumem te, Flora«, je sikala grofica Karvay nečakinji na uho, »da tako zaupno občuješ s tem nemogočim človekom.«

»Za vraga, grofica Flora«, je tulil Peter v globini, »če ste tukaj, mi vsaj odgovorite!«

»Trenutek, gospod Bautz!« je zaklicala Flora čez rob vodnjaka.

»Tvojemu očetu bom razložila«, je rekla grofica Karvay odhajajoč, »kakšne bedastoče počenjaš s tem obskurnim gospodom Bautzem.«

Grofica Karvay je odvihrala, in Flora je vihala nos.

»Flora!« je rjovel Peter iz svoje podzemeljske ječe.

»Da, da, gospod Bautz, saj sem tukaj!« je klicala Flora. »Pazite, zdaj vam vržem vrv doli. Tu!«

»Zopet na glavo!« je kričal Peter. »No, te vožnje v vodnjak vse življenje ne bom pozabil. Torej sedaj pa veliko srečo! Ali ste že pripravljena, grofica Flora?«

»Da«, je rekla Flora, ki se je z nogami upirala ob rob vodnjaka in nategnila vrv.

»Potegnite!« je zaklical Peter.

Flora je vlekla.

*

»Prevzvišeni škof iz Nagykuna želi govoriti z milostljivim gospodom«, je javil hišni dvorski upravitelj Varga grofu Kutifalviju, ki je še vedno sedel pri svoji pisalni mizi.

»Varga, prosite prevzvišenega, naj vstopi«, je ukazal grof Kutifalvi in vstal.

V sobo je planil škof, rdeč v obrazu ko kuhan rak.

»Kaj pa se je pripetilo prevzvišenemu?« je vprašal graščak, ko je opazil škofovo razburjenost.

»Ljubi moj Kutifalvi«, je sopihal visoki duhovni gospod, »prišel sem se poslovit. Ni mi več obstanka, sicer bi se moral bati, da bom ob pamet.«

»Oh, kaj se je vendar zgodilo. Vaša prevzvišenost?« je poizvedoval grof Kutifalvi pobito.

»Ta Kiši« je stokal škof.

»Grof Kiši?«

»Prav tak« je potrdil duhovni dostojanstvenik s plapolajočimi očmi.

»Je li razžalil Vašo prevzvišenost?« je prestrašeno povprašal grof Kutifalvi.

(Dalje prihodnjič)

Eine Bilanz des Luftkrieges

London beginnt die Fragwürdigkeit eigener Methoden zu begreifen — Ungewollte Anerkennung für die deutsche Abwehr

rd. Berlin, 12. Mai. Unsere brito-amerikanischen Gegner haben in den letzten Wochen den Luftkrieg gegen den Kontinent zu vorher nie erreichten Ausmaßen gesteigert. Mit einem Aufgebot gewaltiger Bomber- und Jagdkräfte, die nahezu pausenlos eingesetzt wurden und die — ein Novum in den Methoden der feindlichen Luftkriegführung — wiederholt mehrfach an ein und demselben Tage starten müßten, versuchten sie eine Entscheidung oder zumindest eine Vorentscheidung des Krieges von der Luft her zu erreichen. Der Monat April übertraf so alle voraufgegangenen Perioden des Luftkrieges sowohl in der Anzahl der aufgebotenen Bomberverbände als auch in der Gesamtmenge der abgeworfenen Bomben. Selbst die gegenwärtig erreichte Intensität der Luftbombardements scheint sich nur noch geringfügig steigern zu lassen.

Vielleicht hat das Reich mit seinen westlichen und südöstlichen Vorfeldern überhaupt schon die größtmögliche Wirksamkeit der brito-amerikanischen Luftstreitkräfte zu spüren bekommen. Mitten in dieser gigantischen Kraftprobe, die vorläufig noch mit unverminderter Wucht andauert, beginnt man nun jenseits des Kanals nach den Ergebnissen und Auswirkungen dieser Gewaltanstrengungen zu fragen. Die Schlußfolgerungen, zu denen einige der namhaftesten britischen Luftsachverständigen dabei gelangten, sind außerordentlich bemerkenswert und aufschlußreich. Übereinstimmend drücken sie starke Zweifel aus und die Betrachtungen des bekannten Militärkritikers Cyrill Falls nehmen stellenweise sogar den Charakter eines Grabgesanges auf die alliierte Luftoffensive an.

„Sehr gefährliche Höhe" der Verluste

Cyrill Falls beginnt seine Untersuchung in der „Illustrated London News" mit dem Eingeständnis, daß die Verluste der britischen Nachtbomber bei ihren Terrorangriffen „eine sehr gefährliche Höhe" erreicht hätten und daß es offensichtlich geworden sei, daß man sich Ausfälle dieses Umfanges nicht länger leisten kann. Unglücklicherweise sei es nicht möglich gewesen — so gibt er zu —, neue Waffen und Taktiken zu entwickeln, die wirksam der erfolgreichen deutschen Abwehrtechnik hätten gegenübergestellt werden können. Seitdem seien die Nachtangriffe auf tief im Reich liegende Ziele seltener geworden. Er, Falls, habe von jeher den strategischen Bombenangriffen skeptisch gegenübergestanden. Das bereue er nicht. Der Wert, den strategische Bombenangriffe möglicherweise hätten, sei, dem Gegner Schaden zuzufügen, der sich nicht auf andere Weise anrichten lasse. Das sei aber nur in einem relativen, nicht jedoch in einem absoluten Sinne wahr. Das sicherste Mittel, einen Hafen oder ein Arsenal außer Kraft zu setzen, sei vielmehr die direkte Eroberung. Wenn man aber in die Bombenangriffe so viele Kräfte hineinstecke, daß sie in einem Mißverhältnis zu den tatsächlich verfügbaren Kräften ständen und keines dieser Ziele jemals erreicht werde, dann stelle es sich als falsch heraus, zu sagen, mit den Bombenangriffen erreiche man etwas, das nicht auf andere Weise erreicht werden könne.

Eigene Verluste höher als der Schaden

Aber — so fährt Cyrill Falls dann fort — er wolle sich vor allem mit dem Selbstinteresse Englands befassen. Britischerseits habe man alles auf die Nachtbombenangriffe gesetzt und sei einer verworrenen Lehre gefolgt, derzufolge Nachtbombardements allein den Endsieg sicherstellen könnten. Inzwischen habe sich das, wie die meisten unvoreingenommenen Beobachter jetzt zugeben, als eine Unmöglichkeit herausgestellt. England habe weder das Menschenmaterial noch die Hilfsquellen für diese Aufgabe besessen. Wären ihm die Amerikaner nicht zu Hilfe gekommen, dann wäre es mit dieser Technik schon früher gescheitert. Es habe geheißen — doch könne es sich dabei nur um eine ungenaue Schätzung handeln —, daß die deutsche Produktion durch die Bombenoffensive angeblich um 25 vH. vermindert worden sei. Die wenigsten Leute aber hätten sich dabei gefragt, ob man wegen einer solchen Kürzung nicht mehr als 25 vH. der alliierten Reserven habe aufwenden müssen. Er, Falls, vermute, daß das wohl der Fall sei und der amerikanische Prozentsatz sogar noch höher liege.

„Es war eine richtige Niederlage"

Nach diesem interessanten Geständnis muß Cyrill Falls der deutschen Abwehr noch einmal ihre enorme Wirksamkeit bestätigen. Ursprünglich hätten die Amerikaner ausgezeichnete Maschinen besessen — so schreibt er — und daher auf ihren ersten Angriffsflügen keine nennenswerten Verluste erlitten. Doch sei schon bald der übliche Prozeß in Gang gekommen: der Feind habe die Schwächen der amerikanischen Waffen ermittelt, neue Gegenwaffen erfunden und neue Taktiken entwickelt, so daß die deutschen Jäger allmählich die Oberhand gewannen und den amerikanischen Bomberformationen eines Tages „erstaunliche Verluste beigebracht wurden". „Es war eine richtige Niederlage", stellt der britische Betrachter wörtlich fest.

Nachdem Cyrill Falls so in vielen Punkten die deutsche Auffassung über die Wirkung unserer Abwehr und den fragwürdigen Wert der strategischen Bombardements bestätigen mußte, weist er der brito-amerikanischen Luftwaffe wesentlich beschränktere Ziele zu. Die Alliierten haben derart viel Kapital in die Bombenoffensive investiert — so stellt er fest —, daß sie diesen Weg nun zwangsläufig fortsetzen müssen. Aber von ihr allein könne man keinen entscheidenden Erfolg erlangen, sondern sie müsse mit den anderen Machtmitteln und Waffen gleichgeschaltet werden.

„Der Feind nicht zusammengebrochen"

Sehr skeptisch beurteilt auch Kapitän Liddell Hart in der „Daily Mail" die Wirksamkeit der alliierten Bombardements gegen die Verkehrseinrichtungen im Westen des Kontinents. Auf Grund der negativen Erfahrungen in Italien — so stellt er fest — könne man keine bedeutenden Ergebnisse erwarten. Überhaupt habe „das Experiment der strategischen Bombenangriffe" — führt er fort — immer wieder erkennen lassen, daß man wesentlich stärkere Kräfte einsetzen müsse, um eine Entscheidung zu erzielen. Denn trotz allen Anstrengungen in der Luft sei der Feind bisher nicht zusammengebrochen.

Der Kommentator der „Sunday Times" bereichert diese aufschlußreiche britische Diskussion über den Luftkrieg schließlich um ein erstaunliches Eingeständnis, wie man es schon lange nicht mehr aus feindlichem Munde vernommen hat. Das Bedauerlichste an der gegenwärtigen Phase des Luftkrieges sei — so meint er —, daß man ihn in hohem Maße gegen die Verbündeten von einst führen müsse, denn es „lasse sich nicht vermeiden, daß Bomben in katastrophaler Weise ihr Ziel verfehlten". Einen vollkommenen Zielwurf gebe es nicht. Die Franzosen, Belgier und Holländer müßten das aber gelassen hinnehmen und verstehen, daß die Anglo-Amerikaner mit ihren Angriffen unbedingt fortfahren müßten, auch wenn sie dabei Freunde träfen.

Diese Stimmen, die in ihrer Gesamtheit eine recht negative Zwischenbilanz des Luftkrieges darstellen, stammen alle aus englischer Feder. Auf amerikanischer Seite scheint man dagegen noch immer stärker geneigt zu sein, die bisherigen Methoden der Luftkriegführung fortzusetzen.

g. A.

Die Alliierten sollen bluten

Sowjets verlangen stärksten Aderlaß - Gemischte Gefühle in London

hw. Stockholm, 12. Mai. (Eigenbericht.) Der englische Gesandte in Stockholm, Sir Viktor Nallet, sprach vor der schwedisch-englischen Vereinigung über seine Eindrücke bei einem kürzlich erfolgten Heimatbesuch. Seine Zuhörerschaft wollte natürlich Näheres darüber wissen, was eigentlich mit der bisher ausgebliebenen Invasion los sei. Der englische Diplomat erwiderte aber lediglich, er habe selber in London nie so undelikate Fragen gestellt, zumal das Wissen um die Angelegenheit ihn nur beschwert haben würde. Sicherlich aber werde die Invasion eines Tages kommen.

Der Londoner Vertreter der „Dagens Nyheter" schreibt, nach Verstreichen der ersten Maiwoche herrsche unter den Truppen und der Zivilbevölkerung in England eine gewisse Nervosität, weil breite Kreise des englischen Volkes fest daran geglaubt hatten, es könne nur noch Tage oder Stunden dauern. Die groteske Stimmung von Illusionen und krampfhaftem Ausweichen vor der bevorstehenden blutigen Wirklichkeit — eine Selbstbetäubung, in die sich manche englischen Kreise flüchten möchten — schildert ein Londoner Bericht der „Nya Daglight Allehanda" wie folgt: „Man spricht viel von dem Tag, an dem die alliierten Armeen in Berlin stehen wollten, aber bemerkenswert wenig von der Landung auf dem Festland. Die Beschäftigung mit Wunschgebilden ist begreiflicherweise eine leichtere Sache als die Auseinandersetzung mit dem deutschen Atlantikwall. Die Regierungsagitation tut alles, um die Bevölkerung über die Wirklichkeit und die Gefahren der nächsten Zukunft hinwegzubringen, indem, wie es neutrale Berichte ausdrücken, wie bei allen früheren Krisen des Krieges der offizielle romantische Heroismus aufrechterhalten werde. Der Engländer im allgemeinen gibt nicht viel dafür. Alle wissen, daß das Bevorstehende das Schwerste des Krieges ist."

Was der Kreml dazu meint, geht aus einer prahlerischen Sendung des Sowjetrundfunks hervor, in der die Erwartung ausgesprochen wird, daß der große Schlag vom Westen noch im Mai erfolgen werde. Weniger Interesse besteht in London für eine Moskauer Auslassung über die Art der erwarteten Aktion der westlichen Verbündeten. Darin wird wütend gegen die Tendenz in den Plutokratien polemisiert, den Gang der Ereignisse womöglich noch ändern zu wollen. „Sie spekulieren gewissenlos mit den Opfern, die die Invasion der Verbündeten in Westeuropa fordern muß. Sie klagen darüber, daß sie noch nicht klar seien über die Ziele dieses Krieges." Es wird dabei besonders auf eine Äußerung der amerikanischen Hearstpresse Bezug genommen, in der die Invasion als größte Tragödie der Menschheit bezeichnet worden war, weil dadurch die verringerte weiße Rasse noch weiter geschwächt werde, während die farbigen Völker immer mehr zunähmen. Die Invasion war ferner als sehr kostspielig angekündigt worden. Allen solchen Einwendungen gegenüber wird von sowjetischer Seite der seit Jahr und Tag ausgestellte englisch-amerikanische Invasionswechsel geschwenkt, der endlich eingelöst werden soll.

Militärisch aber verlangt die Moskauer Auslassung nicht minder kategorisch eine Aktion ganz bestimmter Art. Es genüge nicht etwa, kleinere Streitkräfte zu landen und kleinere Aufmarschplätze an den Küsten Westeuropas zu erobern, um dann zum langwierigen Stellungskrieg überzugehen. „Die Erfahrungen vom Krieg in Italien und besonders von den Kämpfen bei Anzio, Nettuno und Cassino zeigen, wie unrichtig es ist, wenn die englisch-amerikanische Presse zuweilen davon ausgeht, daß man den Feind nur mit der Luftwaffe sowie kleineren Infanteriekräften vernichten könnte. Um den Widerstand des Feindes mit Erfolg brechen zu können, muß man unbedingt die gewaltigen Streitkräfte in Gang setzen, über die die Verbündeten verfügen." Hier sagen die Sowjets klar heraus, daß sie nicht mit englisch-amerikanischen Blutopfern in kleinerem Umfang zufrieden sein wollen. Sie verlangen jetzt den ganz großen, gründlichen Aderlaß, der England und Nordamerika nach ihren Berechnungen in absehbarer Zeit revolutionsreif machen soll. Anlaß genug für die Engländer, trotz aller äußeren Entschlossenheit und Prahlereien der Zukunft mit gemischten Gefühlen entgegenzugehen.

Lepra in der 8. britischen Armee

Dr. v. L. Rom, 12. Mai. (Eigenbericht.) Unter den der 8. britischen Armee an der Adriafront zugeteilten indischen Verbänden wurden Lepraerkrankungen festgestellt. Die von Lepra befallenen Inder wurden auf die Insel Tremiti im Golf von Manfredonia in eine provisorische Leprastation gebracht. Die Bevölkerung in den Dörfern, in denen indische Truppen einquartiert sind, ist aus Besorgnis vor Ansteckung aus ihren Dörfern geflohen. Es handelt sich um die ersten Leprafälle seit 700 Jahren auf italienischem Boden. Damals wurde die Krankheit aus dem Orient durch Kreuzfahrer eingeschleppt.

Der Ausfall unter den alliierten Truppen in Süditalien durch Malariaerkrankungen beträgt seit Juli 1943 mindestens 50.000 Mann. Nach britischen Angaben beliefen sich die Malariaerkrankungen unter den britisch-amerikanischen Truppen allein während des sizilianischen Feldzuges auf 30.000 Fälle. Man nimmt an, daß sich die Zahl von 50.000 Malariaerkrankungen im Laufe dieses Sommers unter den alliierten Truppen verdoppeln wird. Die in Malariagebieten Südamerikas teilweise erfolgreich angewandte Bekämpfungsmethode die Malariaherde von Flugzeugen aus mit Erdöl und Rückständen aus der Erdölaufbereitung zu besprengen, wurde versucht, erweist sich aber angesichts der Treibstoffanforderungen durch die Truppen nur im kleinen Umfang als möglich.

„Vermietung von Polen an Moskau"

Genf, 12. Mai. Eine bekannte katholische Autorität auf dem Gebiete der russisch-polnischen Frage, Monsignore Bojanowski, äußerte sich nach einer amerikanischen Agenturmeldung aus Worcester zu der Reise des polnischen Paters Orlemanski nach Moskau. Bojanowski, der zur gleichen Diözese wie Orlemanski gehört, sieht in diesem Besuch ein Zeichen dafür, daß man sich in Moskau darüber geeinigt habe, sozusagen Polen an die Sowjetunion auszuleihen oder zu vermieten. Bojanowski nannte das ein „Lend-lease Polens an Sowjetrußland" und ist der Auffassung, daß ein solches Abkommen offenbar in Teheran abgeschlossen worden ist. Orlemanski habe nun von Moskau den Auftrag erhalten, seinen Einfluß auf die sechs Millionen Polen in den USA geltend zu machen. Außerdem soll er — so meint Bojanowski — vermutlich die USA-Regierung veranlassen, sich mit den Forderungen des Kremls bezüglich der Lösung der polnischen Frage einverstanden zu erklären. Bojanowski, der selbst in Polen geboren ist, weist darauf hin, daß, wenn Polen den Sowjets überantwortet werde, damit ganz Europa den Bolschewisten in die Hände gespielt würde.

Autonome Kleinstaaten in Süditalien

Dr. v. L. Rom, 12. Mai. (Eigenbericht.) Die Volksfrontregierung Badoglios legt gegenwärtig zur Genehmigung ein auf Initiative und unter Kontrolle der bolschewistischen Partei ausgearbeitetes sogenanntes Dezentralisationsprogramm für Italien vor. In dem Programm ist vorgesehen, daß die Landschaften Italiens zu autonomen Kleinstaaten mit jeweils eigenem Parlament werden, ohne daß der Verwaltungsapparat bzw. das Polizeiwesen einer Zentralgewalt unterstellt werden soll. Diese Kleinstaaten hätten dem Programm zufolge nur die Streitkräfte und die diplomatischen Vertretungen gegenüber dem Ausland und das Staatsoberhaupt gemeinsam.

Zur Zeit der großen inneren Zerrissenheit Italiens betrug die Zahl der italienischen Kleinstaaten insgesamt 10. Moskaus Dezentralisationsprogramm sieht 16 vor.

Japans Armee zu 95 v. H. nicht eingesetzt

Vigo, 12. Mai. Die japanischen Stimmen, in denen der unbeugsame Wille zum Ausdruck kommt, diesen Krieg entschieden zum Abschluß zu führen, und die ungebrochene Widerstandskraft Japans unterstreichen, **finden ihre Bestätigung in einem Artikel der „New York Sunday News". Das USA-Blatt erinnert an einen Ausspruch des australischen Heeresministers Forde in Melbourne. Dort erklärte Forde, daß Japans Armee noch zu 95 v. H. nicht eingesetzt sei und daß es noch praktisch die ganze Flotte besitze.** Forde hat berechnet daß Japan nur 5 v. H. seiner Armee gegen die amerikanischen, britischen und australischen Streitkräfte geworfen hat. **Das sei, so schloß er, tatsächlich ein sehr kleiner Teil der japanischen Streitmacht.**

Dr. F. J. Lukas — Ausschneiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

II. Beantworte folgende Fragen: Wieviel Ohren hat der Mensch? Was macht der Friseur? Was ist der Wagen? Was macht der Koch? Was macht das Feuer? Was macht das Licht? Wie leuchtet eine Kerze?

III. Übersetze ins Slovenische: Meine Reise nach Berlin dauert 26 Stunden. Um 16 Uhr kommt der Zug von Wien. Der Dienstmann bringt meine Koffer. Ich möchte Zigaretten und finde keine Trafik. Was werden Sie heute abend machen? Ich werde vielleicht in ein Kino gehen. Hier ist mein Paß! Wo sind heute deine Eltern? Sie sind heute in Krainburg. Bitte ein Einbettzimmer mit Fließwasser und Bad.

Wörter

Armband (s) — zapestnica
Armbanduhr (w) — zapestna ura
Bad (s) — kopel, kopališče
Bart (m) — brada
Bedeutung (w) — pomen
Beamte (m) — uradnik
Blume (w) — cvetica, roža
brennen — goreti
dauern — trajati
Dienstmann (m) — postrešček
dünn — tenek, -a, -o
Eltern (Mehrzahl) — starši
finden — najti
Fließwasser (s) — tekoča voda
Freiheit (w) — prostost, svoboda
Friseur (m) — brivec
Gärtner (m) — vrtnar
Gatte (m) — soprog
hell — svetel, -a, -o
kennen — spoznati
Kerze (w) — sveča
Koch (m) — kuhar
Kupfer (s) — baker
Lampe (w) — svetilka
Lärm (m) — hrup, ropot
leuchten — svetiti
Löschblatt (s) — pivnik
Licht (s) — luč
Macht (w) — sila
Melodie (w) — melodija, napev
Münze (w) — novec
Nachbar (m) — sosed
Nation (w) — narod
Ohr (s) — uho
Partei (w) — stranka
Pflanze (w) — rastlina
Pflaume (w) — sliva
Rad (s) — kolo
rasieren — briti
Reise (w) — potovanje
Russe (m) — Rus
schneiden — striči
Schrift (w) — pisava
Trafik (w) — trafika
Turm (m) — stolp
Universität (w) — univerza
unterrichten — poučevati
Volksgemeinschaft (w) — narodna skupnost
Vorhang (m) — zavesa
Wagen (m) — voz
warten — čakati
Wirt (m) — krčmar, gostilničar
Wolke (w) — oblak

11. Stunde.

Lösung der Aufgabe

1. Die Kellnerin, die Hündin, die Malerin, die Nachbarin, die Beamtin, die Lehrerin, die Schwester, die Frau, die Tochter, die Mutter, die Gärtnerin, die Schülerin, die Wirtin, die Gattin, die Russin.

2. Der Mensch hat zwei Ohren. Der Friseur schneidet die Haare und rasiert. Der Wagen ist ein Fahrzeug. Der Koch kocht. Das Feuer brennt. Das Licht leuchtet. Eine Kerze leuchtet schlecht.

3. Moja vožnja v Berlin traja 26 ur. Ob 16. uri pride vlak iz Wiena. Postrešček bo prinesel moje kovčege. Rad bi cigarete, a ne najdem nobene trafike. Kaj boste delali danes zvečer? Mogoče bom šel v kino. Tu je moj potni list. Kje so danes tvoji starši? Danes so v Krainburgu. Prosim sobo z eno posteljo. Mi bi hoteli (radi) sobo z dvema posteljama, s tekočo vodo in kopeljo.

Unregelmäßige Zeitwörter in der Gegenwart. Nepravilni glagoli v sedanjem času.

Merken Sie: Unregelmäßig sind die 2. und 3. Person der Einzahl.

Pravilo: Nepravilni so vedno samo v 2. in 3. osebi ednine. (Zato bomo v takih primerih v besednjaku vedno objavili tudi 2. osebo ednine, na pr.: sehen (siehst).

sehen — videti

ich sehe — (jaz) vidim
du siehst — (ti) vidiš
er sieht — (on) vidi
wir sehen — (mi) vidimo
ihr seht — (vi) vidite
sie sehen — (oni) vidijo

geben — dati

ich gebe — (jaz) dam
du gibst — (ti) daš
er gibt — (on) da
wir geben — (mi) damo
ihr gebt — (vi) daste
sie geben — (oni) dajo

Sklon I

a) der bestimmte Artikel:

	männl.	weibl.	sächl.	Mehrzahl (za vse tri spole)
1. Fall	der	die	das	die
2. Fall	des	der	des	der
3. Fall	dem	der	dem	den
4. Fall	den	die	das	die

Ebenso — Ravno tako: dieser, jener, jeder, manches, welcher?

Kazen ne izostane

Uspešna akcija proti komunističnim funkcionarjem v istrijanskem prostoru

Južno sonce je že čez zenit svoje moči, ko so nemške enote oborožene sile, po sramotnem izdajstvu Badoglija in njegovega pritlikavega kralja, med drugimi zasedle tudi Istro, da bi jo očistile partizanov in banditske svojati, ki je bila sestavljena iz boljševikov, nepodučljivih Slovencev, ubežnih in besedolomnih Italijanov in zločinskih elementov. Prebivalstvo naj se oddahne po težkem udarcu, ki ga je doletel po zlomu Italije septembra 1933. in pomaga do uspeha končne zmage in s tem k varnosti in ohranjenju svojega lastnega življenja.

Rdečerjave in sive so temeljne barve te pokrajine v jesenskem življenju prirode. Od vetra razcefrane smreke in borovci, šumeče ruševje, iz kamenitih tal se sveteče listje v polnih močnih barvah, se nudijo nemškemu vojaku. Daleč razstresene po dolinah leže tesno stisnjene male in najmanjše vasi. Poslopja in stanje živine pričajo o skoposti zemlje. Večkrat je košček zemlje obdan s kamenitim zidom, da ne bi jesenski vetrovi ali ledeni zimski viharji odnesli to malo rodovitne zemlje doli k temnemu, grozečemu Jadranu, ki ga burja marsikateri dan razburka.

Dva nemška Landserja, neki Obergefreiter, izpričan bojevnik z vzhodnega bojišča, ranjen, ozdravljen in spet v službi in neki novinec, ki je svojo izobrazbo uspešno dokončal, tovariša, ki jih velikonemška vojaška skupnost tisočkrat združi, porabita prost nedeljski popoldan, da iz kraja svoje nastanitve obiščeta bližnjo vas, slikovito gnezdo na pobočju nekega hribovja. Hočeta spoznati deželo in ljudi in na cilju potovanja gresta tudi v malo gostilnico, da bi se pri čaši vina odpočila, in ona se ne vrneta...

Preiskava, ki je bila takoj, ko se je ugotovilo, da sta se vojaka izgubila, odrejena po vseh v poštev prihajajočih vaseh, je ugotovila, da sta bila oba nemška vojaka, ko sta v miru pila vino v neki gostilni, napadena po banditih in odgnana.

Zima, skoraj poletno topla, potem izpolnjena z deževnimi dnevi in pozneje, ko se je že pričela vzbujati pomlad, obdarjena z mnogim snegom, je za nami. Počasi se kaže tudi na, po južnem soncu ožganih livadah in kraških bregovih sveže zelenilo, pokrajina zgublja svoj pusti, brezupni videz tundre in bolj veselo kakor v zadnjih dneh se glase vesele vojaške pesmi. Tukaj službujoče enote oborožene sile so v stalnih službenih in varovalnih pohodih brzdale potuhnjeno svojat in kazalo je, kakor da je dežela pomirjena.

Nekega jutra pride poročilo, da sta bile dve dekleti domačinki umorjeni. Kakor so poizvedbe ugotovile, sta prišla prejšnjega dne okoli desete ure zvečer dva bandita v stanovanje deklet in sta jih pozvala, naj gresta z njima. Pri vaškem izhodu sta bili obe šivilji s strelom v vrat umorjeni. Na podlagi izvedenih zaslišavanj, so bile neke osebe iz iste vasi, kjer sta bili dekleti doma, osumljene.

Še pred svitom je bila drugo jutro vsa vas obkoljena, sistematično se začne preiskava vasi. Pri neki hiši šele po daljšem sumljivem obotavljanju odprejo vrata. Na vprašanje, kje je posestnik hiše, odgovori prisotna žena, da je njen mož v Trstu. Preiskava hiše prikaže povsem drugi bliže ležeči cilj potovanja. Svisli in v senu in slami pripravljeno skrivališče so bile domovanje posestnika, ki je po začetnem, trdovratnem zanikanju priznal, da pripada domači boljševiški banditski organizaciji. Več se zaenkrat od posestnika in njegove žene, ki je bila pravi prototip haidukinje, ni moglo zvedeti. Ali nemška temeljitost se je spet enkrat izkazala. Načrtno se je preiskal kos za kosom vse hišne okolice in v nekem v zemlji izkopanem skrivališču so bili najdeni zaboji. Takojšnja preiskava zabojev je spravila na dan pisalni stroj in vsa pismena dokazila komunistične okrožne organizacije. Sedaj, pod težo dokazov, je posestnik izjavil, da bode vse priznal. To priznanje, mož je bil tudi bistveno udeležen pri umoru obeh šivilj, in izkoriščenje najdenega materiala sta omogočile takojšnjo akcijo proti banditom, ki je bila po končanju tudi javljena v nemškem radiu. Nič manj ni bila udeležena žena, ki je veljala kot duševni vodja komunistično-slovenskega pokreta. Življenje teh vodečih banditov je bilo torej zaigrano. Še istega dne je sledilo na kraju dejanja maščevanje na teh komunističnih zločincih in morilcih.

Nadaljnja uporaba tega bogatega materiala je dovedla do aretacije drugih banditov in poverjenikov komunistično-slovenske organizacije. Po izpovedbah aretirancev je bila razsvetljena tudi mračna zadeva, ko sta se na jesen leta 1943. zgubila oba nemška vojaka. Neki župan, ki je zlorabil zaupanje, izkazano mu po nemški oblasti, je vedel o umoru, ali ni tega javil. Tudi njega je, ker je pomagal banditom, zadela pravična kazen. Obadva nemška vojaka sta bila v gostilni po boljševiških roparjih napadena, ranjena in odpeljana v gozd in tam na živinski način umorjena. Eden izmed vojakov je bil brez roke, drugi brez dela noge, obema so bile iztaknjene oči.

Banditi, ki so po odkritju in uničenju svoje talne organizacije zadobili hud udarec, nas bodo tudi v prihodnjič našli vedno pripravljene za obrambo.

Soldat Josef Reautschnig.

Posebni zakoni vojskovanja tolp na Balkanu:

Kozaki razbijejo bandite

Eno leto preskušnje - Odlična uporaba kot stezosledcev - Kakšni so banditi na oči?

PK. Vojna tolp na Balkanu ima svoje posebne zakone. Nasprotnik se zbere, napade in se zopet razkropi. In vas, ki jo osvojimo danes, je lahko jutri znova zasedena. Tako ostane služba proti tolpam neprekinjena, uro za uro, in podnevi in ponoči morajo opazovalne čete biti tik pri sovražniku in ga opazovati.

Brezbrižnost prebivalcev, razstresenost vasi, gore, globeli in gozdi so idealni pogoji in najboljši zavezniki boljševiških tolp. Toda naši kozaki so spretni v iskanju sledov in ure in ure večkrat oprezujejo, dokler ne vedo, kaj nasprotnik namerava.

Sunek v banditsko gnezdo.

Zopet je opazovalna četa na konjih spotoma. Tipajoč se pomikajo vse jutro. Sklonjeni naprej opazuje kozaki. Pod zaslombo gozda se premikajo naprej. Lahno škriplje usnjina. In ušesa konj poigravajo neprestano. Iz tipajočega koraka, do katerega so prisiljeni, čutijo bližino nevarnosti.

Ure minevajo. V dolini se iz megle pojavijo koče. Ob vhodu v vas zaostane ena skupina čete, da zavaruje. Včeraj je bila vas še prosta tolp — ampak danes? Nikogar ne vidijo. In v gozdove na vrhovih se ne da pogledati. Ti mole čez vas.

Druga skupina opazovalne čete jaha v zaščiti gozda naprej vzporedno z vasjo. Na vzhodu predre sonce in posije v dolino. Žive duše ni videti. Noben pes ne zalaja. In kikirikanje petelinov prihaja iz sosedne doline.

V sredini vasi se lotijo. Previdnost! Toda ko stopi prvi iz gozda, se na mah spremeni slika. Od vrhov tam preko udarjata dve strojnici s popolnimi ognjenimi sunki, kakor da gre za napad. Med tem udarjajo streli pušk in jek doni po gorah. Gozd je oživel.

Toda sedaj se oglasi tudi strojnica naše zaščite in strelja sovražniku v bok.

Kaj pa je to? Iz neke hiše plane bandit in skuša doseči vrh in gozd. Morda je kakšnih 300 metrov do tja.

Lov za beguncem.

Ne streljati, živega ga moramo dobiti! In nekaj kozakov podi v divjem skoku skozi vas, dasi jih besno oblajajo strojnice.

Sedaj ga imajo, primejo ga in se vrnejo v ognju sovražnika.

Eno uro traja lahka praska, nato naletimo na naš varovalni oddelek in kmalu izzvene za opazovalnim oddelkom zadnji streli.

Ujeti bandit je mlad človek. Hrvat sosedne vasi. Sedem mesecev je bil pri banditih in na novo preoblečen z italijansko uniformo. Na čepici nosi sovjetsko zvezdo in v žepih in v mošnji ima vse polno municije. Kako kozaki sovražijo to znamenje in kako razkačeno gledajo nanj! Škoda, da ga morajo privesti nazaj v polni vojni opremi!

Bandit gleda skrivši od enega kozaka do drugega. Prav posebno dobro mu ni pri srcu. Ampak od njega ne bodo zvedeli ničesar in lažnive ter prekanjene so njegove izpovedbe. Malopriden član brez vrednosti v evropejski skupnosti...

Kriegsberichter Karl Kurt Hampe.

„Sir, lačen sem!"

Ženeva, 12. maja. Nisem slišal veselih, smejočih se, brezskrbnih otroških glasov...« stoji v opisu obiska v neki južnoitalijanski šoli, ki jo objavlja »Daily Herald« izpod peresa svojega južnoitalijanskega dopisnika.

Dopisnik piše, da je prav za prav hotel ugotoviti, kaj se uči v šoli, ki so jo obiskovali šest- do trinajletni otroci in od katere so bili posamezni razredi skoraj prazni. Otrokom se je videlo na obrazu, da so lačni. »Kaj naj v današnjih okoliščinah dekleta učimo?« je rekla neka učiteljica, »mogoče kuhati, šivati in plesti, ko pa žive v ruševinah in ni ne hrane in ne volne?«

Učitelj dečkov jih je učil osnovnih pojmov angleškega jezika. Določene stavke jim je vedno znova vtepal v glavo: »Ali bi lahko dobil piškotov? Zelo lačen sem, sir.« Na začudeno vprašanje dopisnika je eden izmed učiteljev odgovoril: »Najvažnejše pride vedno prvo.«

Ko je dopisnik neprijetno zadet zapustil šolo, tako pripoveduje dalje, mu je upraviteljica še sledeče dala na pot. »Gotovo se spominjate stavkov, ki so napisani v normalnih slovnicah: Vstopim v pekarno in kupim kruha za štiri lire... danes se mesto tega reče: Vstopim v pekarno, kupim za 400 lir pol hleba kruha, ki je ves plesniv in pokvarjen, vtem ko je trgovina oblegana od kupa umazanih in stradajočih in potrtih otrok, ki prosjačijo za grižljaj kruha. Oni ne obiskujejo šole, ker od svojih osvoboditeljev niso niti skorjice mogli izprosjačiti.«

Ta opis angleškega dopisnika ponovno potrjuje grozovito bedo v krajih Južne Italije, ki so zasedeni po Anglo-Amerikancih. To so blagodati, s katerimi tako zvani »osvoboditelji« »osrečujejo« narode pod krinko »osvoboditve«!

Kužni nauk

Kaj je rekel papež Pij IX. o komunizmu?

Potem ko je Cerkev komunizem pred 700 leti prvikrat tako ostro obsodila, je to gibanje bilo zatrto. Ampak hudič ne miruje. Ko je posvetno učenjakarstvo začelo razširjati pogubne liberalne ideje, katere so potem rodile tolikanj zla na vsem svetu, potem ko je gospodarski liberalizem dal pogon za silen razvoj kapitalizma, se je hudič na drugi strani poslužil delavcev, katere je kapitalizem začel izmozgavati. Tako sta si takrat stala prvikrat nasproti liberalizem in komunizem, oba otroka istega očeta. Tedaj je Cerkev vladal svetniški papež Pij IX., ki je v zgodovini zaslovel ne le po tem, da je izmed vseh dosedanjih papežev najdlje vladal, marveč tudi po svojem globokem smislu za opravičene narodne težnje, ki so se takrat začele oglašati v Evropi. Leta 1840. je ta papež, ki spada med sloveče može na papeškem prestolu, nastopil svojo težko službo. Bil je to čas velikih duhovnih zmed in zablod. Takrat je liberalizem prevzemal vlado na svetu, takrat se je rodil komunizem, takrat so Evropo pretresale velike narodne revolucije.

Papež Pij IX. je takoj spočetka jasno sprevidel, kam bo vse to vodilo. Takoj prvo leto svojega skoraj 32 letnega vladanja je dne 9. novembra l. 1846. izdal svojo znamenito okrožnico »Qui pluribus«, v kateri se peča s komunističnimi zmotami. Zlasti tri stvari je papež v tisti okrožnici odločno naglasil:

Papež pravi, da komunistični nauk prav v vseh stvareh nasprotuje božjim in naravnim pravicam ter zato ta nauk imenuje »kužni nauk«.

Dalje papež že takrat naglaša, da je komunizem zaradi tega tako nevaren in zoprn, ker mu za dosego cilja ni preslabo nobeno sredstvo, ne laž, ne prevara. Papež je torej že pred 100 leti opozarjal in svaril pred komunistično lažjo. To danes v dejanju mi skušamo.

Tretje pa, kar na vso moč glasno kliče papež Pij IX. v tisti svoji okrožnici, je poziv in prošnja vsem bratom, naj svare vernike, da se ne bodo dali po komunizmu prevariti in zapeljati.

Kakor vidimo, je komunizem že takrat bil prav takšen, kakršen je dandanes.

Ta okrožnica pa ni bila edina, ki jo je bil papež Pij IX. izdal zoper kužni komunistični nauk. Dne 20. malega travna leta 1849. je papež imel javen nagovor, kjer je vnovič glasno obsodil komunizem ter povedal, da je komunizem »zmota in zabloda«. Še istega leta meseca grudna je papež spet spregovoril ter povedal, kako komunisti love ljudi z lažjo, ko jim slikajo lepoto komunistične zgradbe. Toda papež to početje strašno obsoja ter pravi, da je takega početja sposobna zloglasnost in brezbožnost komunističnega sistema.

Še leta 1864. je papež izdal novo okrožnico zoper komunizem, kjer je vnovič potrdil vse, kar je dotlej zoper komunizem povedal. V svoji zbirki cerkvenih in uradnih odlokov o raznih predmetih (Silabu) še enkrat zabičava, da komunizem zastruplja misel in srce človeške družbe.

Možje ob stružnici / Sodobna slika. Napisal Friedrich Horstmann

Michael Matschnik ni eden izmed tistih prehitrih, ki hitro sodijo o ljudeh in stvareh. Nikakor ne, stari strugar ima že več ko šest križev na hrbtu. Lasje so mu beli kakor sneg in globoke črte so mu začrtane na obrazu.

Nagovorili smo ga ob obratni stružnici v nekem kärntnerskem industrijskem obratu. Njegove oči se svetijo še danes kakor nekdaj, ko je bil kot gorski lovec v vojni ali ko se je po vojni, več let brez posla, odločil z zadnjim denarjem tvegati pot v Ameriko.

Da, takrat... Resnično ni bilo lahko vztrajati v »Bogu lastni deželi«. Nekaj jih je tam umrlo, Richard, ki ga ima na vesti prokleta zamorska baba, ko ga je s svojimi tovariši sprva do nezavesti upijanila in ga potem okužila z želom smrtnonosne bolezni. Ali pa Karl, ki je bil prepošten ali preponosen in preodkrit, da bi zatajil svoje prepričanje, in ki je končno umrl od lakote, kakor je pravil Michaelu tisti smejoči se židovski trgovec, ko ga je po dolgi ločitvi vprašal v Čikagu po svojem tovarišu iz Tirola. Da, takrat bi bilo skoraj spodletelo. Tudi oči so bile že zgubile svetel blesk. Tako je pač, če je človek na oči v notranjosti že mrtev in se ti to malo življenja skorajda gabi. Dokler mu ni potem Thomas iz Kölna spet pomagal na noge.

»Eh, to so bili časi«, pravi skoraj odsoten, ko nam tako marsikaj pove iz svojega življenja. »Ti naj svoje socialne reforme mirno obdrže za sebe. Načrte so imeli tudi že takrat. Na zborovanjih so si razbili glave, ker je vsak trdil, da ima najboljši socialni program. Samo znosnejše življenje ni postalo. Potem je prišel Roosevelt s svojim ‚New Deal'. Vsi so verjeli, sedaj se bo začela zlata doba demokratske socialne zakonodaje. Mi smo ničesar takega zapazili.

No, tudi v Nemčiji nam ni ravno lahko in moramo delati bolj, kakor kedaj koli!«

»Da, je tako, tovariš, ali ti veš z a k a j delaš. Bil sem tri leta v Altreichu od leta 1936. do 1939. in sem videl podvig Nemčije. Imel sem tam že lastni dom — Amerikanci so ga pri nekem napadu razbili —; imel bi že danes svoje ljudsko vozilo in mnogo drugega bi še bilo, če nas ne bi hoteli Židje zadaviti. Ha, morali bi videti, kako je bilo zunaj. Škoda, mi tukaj v K ä r n t n u in T i r o l u in na S t a j e r s k e m, no, mi tukaj v Ostmarki smo žal poznali samo eno leto obnove. Samo temelj se je bil še mogel položiti. Škoda, pravim, kako bi vse postalo drugače. Bratci »sistema« so nas zagospodarili in sedaj imamo vojno. Ali jaz vem, da pride nekoč spet podvig. Naš Hitler je naposled tudi eden izmed nas.«

Zdelo se mu je skoraj, kakor da je preveč govoril. Še celó med starimi znanci ne govori mnogo. Postal je molčeč, stari Michael. Ko je v zadnjem letu ravno o božiču dobil poročilo, da mu je padel tretji in zadnji sin, ni manjkalo veliko da bi se zrušil. Ali kakor vse kaže, pa je potem postal še trši. On je iz dneva v dan prvi in zadnji ob stružnici in če je potrebno, naredi tudi dva posada, kakor pred kratkim, ko je njegov tovariš obolel, a je moral biti ob določenem času izvršen nalog o izdelavi vojne opreme.

Da, taki so naši možje ob stružnicah in strojih v rovih pod zemljo in v hrupnih dvoranah za montiranje. Resnično, oni včasih zakolnejo, da se vajenci poskrijejo, razpoloženje je večkrat odvisno od dneva, vsak ima svoj del skrbi. Breme vojne je težko. So pač včasih jezni in bi najraje razdrobili Boga in svet, ali se potem spet znajdejo. Je pač tako. Ali važno je n o t r a n j e p r e p r i č a n j e. In to je vedno pošteno. Vetrnjaki se večinoma že sami znajdejo.

Michael Matschnik, strugar iz Kärntna, je s i m b o l. Kakor on, so tudi Jensterle Friedrich ali Pernegger Karl ali Aichholzer Franz in vsi drugi: vrli delavski tovariši in zvesti spremljevalci Führerja.

Iz našega knjižnega kotička

Mile Budak: »Herdfeuer« (Ognjišče). Avtoriziran prevod iz hrvaščine. Prevedel Franz Hille. Založil Karl H. Bischoff Verlag, Wien. 928 strani.

Za mnogo bralcev iz Nemčije je hrvatsko slovstvo novina. S slikami opremljen opis iz tistih dolin in vrhov, z njihovimi posebnimi ljudmi in slikovitimi nošami se nam zdi čuden. Bralcu tega romana pa izraz v teh slikah ni več nerazumljiv, njihovo edinstveno razpoloženje mu postaja z živimi opisi te slike pravo doživetje in spoznavanje tega probujajočega se in o sebi samem odločujočega naroda. Knjiga je dovršen opis tega v grudi vkoreninjenega kmečkega naroda, s kmečko svežostjo in blagoslovljeno izvirnostjo. Čeravno se poznajo štiri leta prve svetovne vojne z njihovimi usodnimi učinki, je vendar dejanje knjige nečasovno. Ta vas je lahko obstajala včeraj, obstoji danes in jutri. V njej si stoji nasproti več rodbin v težkem usodnem življenju. Jekleni in preprosti so nagibi, v ljubezni in sovraštvu, v boju in v odrekanju, ki veljajo večno in povsod, če govorimo o ljudeh, o usodni ljubezni do bližnjih sorodnikov, o povezanosti z zemljo in grudo, o najtrši bolí tistega, ki največ trpi. Nad tem stoji zakon, ki ga je predpisala ožja domovina, kakor »ognjišče«, ki ga čuva vsaka hiša in ki pomeni pogin rodu, če ugasne.

Izvirni naslov knjige se glasi »Ognjište«. Knjiga, ki bo po vojni, ko ne bo več pomanjkanja papirja, gotovo dosegla visoko naklado, je zelo zanimivo in dragoceno delo hrvatskega slovstva.

*

Erna Blaas: Rühmung und Klage (Slavljenje in žalovanje) Nove pesmi. Založil Karl H. Bischoff Verlag, Wien. 112 strani. Trdovezano RM 4.—.

Pisati pesmi je ena najdelikatnejših človeških reči sploh. Le malo jih je postalo dovršenih mojstrov. Ni odločilna samo rima, ampak pesem mora tudi povedati kaj bistvenega. Pesem zahteva napeto okliko za napete misli. Večkrat ne prekoračijo zasebnega področja. Takrat naj bi jih sploh ne tiskali. Kdor pa ima povedati kaj bistvenega in je tudi zmožen to storiti v primerni obliki, kakor to stori Erna Blaas, ne sme svojih pesmi utrgati javnosti. Erna Blaas razčlenja svoje pesmi v nekaj velikih krogov: beseda, oblika, pokrajina, živeči, boj. Marsikaj v tem tankem zvezku bo ostalo v veljavi tudi takrat, če bo čas strože presojal sodobno slovstvo.

Friedrich Horstmann

Ali že veste...?

...da so se pojavile prve nemške lekarne, ki jih zasledimo začetkom 13. stoletja, večinoma še v obliki prodajaln?

...da je veliki nemški filozof Hegel umrl v Berlinu za epidemijo kolere?

...da sta še Haydn in Mozart morala nositi livrejo slug, kadar sta gostovala v imenitnih hišah. Šele Beethoven je odpravil to ponižujočo nepriliko.

...da je krvna osveta praoblika pravosodja, ki so se je mogli rešiti pri starih Germanih z denarjem in ki jo najdemo danes na Balkanu?

...da je kenotaf nagrobnik, pod katerim mrtvi ne počiva, torej samo spominski kamen?

...da je bilo v prejšnjih časih pri Estoncih velikega pomena »pihanje soli«? Dahnili so na zrno soli in »zagovorili« in s tem je bilo ustvarjeno zdravilo zoper bolezen.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen.

Osvobojen po gorenjskih domobrancih

Upravnik bolnice v Gallenfelsu rešen iz komunističnih krempljev

Upravnik bolnice v Gallenfelsu g. Tscheplak je splošno poznana osebnost. Vsak, ki je imel posla z njim, je takoj dobil vtis, da ima opravka s korektnim in pravičnim človekom. Kot tak je splošno priljubljen. On in njegovo spremstvo so bili 24. pr. m. odvedeni od komunistične tolpe. Dočim za njegovimi tovariši ni sledu, ker so bili odvedeni takoj po ugrabitvi v druge kraje, je bila po intenzivnih poizvedovanjih gorenjskih domobrancev iz Krainburga in Gestape sled za g. Tscheplakom znana. Po temeljitem načrtu izvedena akcija je imela popolen uspeh. V sredo, 3. t. m. je bil rešen v trenutku, ko mu je bila prečitana smrtna obsodba. Domobranci iz Krainburga s pomočjo Gestape in policije so napravili močan napad na lagerje komunistov v okolici vasi Oscheuk. V okolici teh lagerjev so zadrževali g. Tscheplaka. Prisotnosti duha domobranca Schnidarja je pripisati, da je ob splošnem napadu ostal neranjen, dočim je njegova aktovka bila 15krat prestreljena. G. upravnik je bil uverjen, da mu ni več pomoči in da bo ubit kot že mnogo drugih. Rešitev je nanj napravila tako iznenadenje, da v prvih trenutkih ni mogel verjeti, da je res svoboden in rešen. Pri tej akciji je bilo uničenih več bunkarjev, uplenjeno vse orožje, jestvine in veliko važnih listin. Tolpa je bila pobita, med njimi tudi neka mlada banditinja iz Vokla. Našim fantom kakor drugim varnostnim organom se ni pripetilo ničesar in so se vsi veseli uspeha vrnili zdravi v kasarno.

Triglav

Kreis Radmannsdorf

Kronau. (Umrl najstarejši Wurzner). Pred pol leta kot prvemu izmed petih bratov, katerih skupni življenjski čas je znašal 433 let, umrlemu Mathäusu, je sedaj sledil njegov starejši brat Johann, ki je bil star 92 let. Kot mali kmetovalec in železničarski delavec v pokoju je bil Johann po domače Pajez izvrstnega zdravja do zadnjega in je v soboto brez posebnih bolezenskih znakov kot praded za vedno zaspal. Rad je pripovedoval o romantičnih časih, ko še ni bilo na Gorenjskem železnice in so še vozili pošto čez Wurznerpaß. V gostilni »Zur Post« je bil kot deček zaposlen v hlevu in je moral skrbeti za priprego, za kar je od postiljona vedno dobil napitnino. Ko se je moral poštni voz umakniti respekt vzbujajočemu brzemu vozu parnega stroja, je stopil v službo tega, ali tako lepo, je trdil, kakor v časih, preden je stekla železnica, ni bilo nikoli več. Z njim izgublja Wurzen ne samo najstarejšega prebivalca, ampak tudi iz srca dobrega, splošno priljubljenega in spoštovanega moža. V na novo zasneženi dolini je bil Johann Grilz 8. t. m. pokopan na pokopališču v Wurznu.

Kronau. Aprila meseca so bili rojeni. Paul Kerstein, Viktor Endlicher, Josefine Marie Kosmatsch v Kronau in Ángela Gregori v Wurzen. — Umrla sta Koschier Johann v Wurzen in Moschitz Breda v Kronau. — Poročila sta se Anton Oman, Wald, in Aloisia Zusner, Kronau.

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Iz učiteljišča). Učiteljišče je kot eno izmed prvih šol v državi napravilo poskus, da v šoli sami izpelje poklicno tekmovanje, slično vojnemu poklicnemu tekmovanju nemške mladine. — Na začetku tega prostovoljnega tekmovanja je povabil ravnatelj zavoda Dr. Koschier k uri skupnosti v šoli. Vabilu so se odzvali Kreisleiter, Standortsältester, Bannführer, Bannmädelführerin in številni drugi gosti. Po glasbenih točkah in pesmih, predvajanih po učencih, so brali dečki in deklice poskuse iz svojih različnih pismenih nalog. Po podelitvi nagrad so si gosti ogledali razstavo del, pripravljenih za tekmo. Poleg mnogih pismenih sestavov naj se posebno omenijo izvrstna ročna dela deklic, kakor tudi nekateri modeli jadrnic, različna nabrkljana dela, stavbeni zaboji, slikovnice, slike, skice, risbe, akvareli itd. — Vse tekmovanje učiteljišča, kakor tudi razstava se lahko cenita kot lep uspeh dečkov in deklic, ki so se ga z veliko pridnostjo in spretnostjo udeležili.

Krainburg. (Večer zbornih pesmi). K dnevu dela je priredila Hitler-Jugend-Singschar učiteljišča v Krainburgu za nemške uslužbene sile večer zbornih pesmi v Parteiheimu NSDAP. Med častnimi gosti so bili Kreisleiter Pg. dr. Pflegerl in Standortältester Oberst Lange. Z geslom »Des Tages Lauf in Lied und Wort« (potek dneva v pesmi in besedi) je bil po mladih pevcih in prednašalcih podan bogat izbor najlepših nemških pesmi in pesnitev v izvrstni pevski in govorni šoli. Bogato odobravanje številnih poslušalcev, je dokazalo, kako je večer vsem dopadel in kako si je zbor pod veščim vodstvom glasbene vzgojiteljice Irmgard Glantschnig prizadeval v neutrudljivem delu.

Krainburg. (Humor kot posebna dodelitev). Ta večerna prireditev KdF v Krainburgu je bila izbira najboljših podajanj plesa, petja in polnovrednih igrokazov. Oehlschläger se je kot narekovalka dobro vpeljala in si je znala pridobiti s svojimi predavanji bogato odobravanje. Plesne scene Claire Wörnes so pokazale klasični zanos. Dva boya sta pokazala akrobatske plesne zmožnosti, Czechowski je z gospodično Großkreuz podal dobro izbrane duete. Omer, Said in Dedi so si stekli za svoje občudovanja vredne, redke akrobatske izvedbe mnogo odobravanja in priznanja. K programu se je podala tudi gospodična Castelli s svojimi havajskimi glasbenimi komadi. Največje občudovanje so izzvali prikazi treh Germanos. Martel pl. Dreusche je dosegla s svojimi pretiravajočimi gestami in spretnostjo prstov na akordeonu veliko odobravanje. Na koncu je pripravil Whipp Paul s svojimi smešnimi, drastičnimi telesnimi gibi originalne in občudovanja vredne izvedbe, ki so zelo ugajale. Spremljevalna godba se je izvedbam ubrano prilegala. Vsi prisotni so se izvrstno zabavali.

Vesti iz Ljubljane in okolice

95% Slovencev odklanja komunizem. Komunisti vodijo točne podatke o tem, kakšno je med ljudmi razpoloženje, ali je prebivalstvo, koder se klatijo komunistične tolpe, tem tolpam naklonjeno ali sovražno. Podatki so seveda v veliki večini taki, da kažejo skrajno nerazpoloženje ljudstva proti komunistom. To morajo komunisti tudi sami priznati v svojih uradno vodenih statistikah in poročilih. Našlo se je zanimivo statistično poročilo iz komunističnega arhiva o razpoloženju ljudstva in o komunističnem položaju v Dobrniču in okolici. Poročilo je izredno zanimivo, ker v njem komunisti sami priznavajo, da je ogromna večina ljudi tudi v teh krajih sovražno razpoložena napram njim. Vsa lažniva propaganda torej komunistom nič ne pomaga. Njihova dejanja so taka, da mora biti iz njih vsakomur jasno, kakšni so komunistični nameni in da se mora vsakdo, ki te namene spozna, obrniti proti komunizmu. Komunizem je na deželi že davno izgubil vsakšno oporo in prebivalstvo komaj čaka, da bodo komunistične tolpe razbite in pregnane, da se tako 95% poštenih ljudi ne bo treba bati 5% zločincev, ki bi jim ogrožali življenje in premoženje.

Priznanje častne doklade imetnikom avstrijskih odlikovanj za hrabrost. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja naredbo po kateri prejmejo na operacijskem ozemlju »Jadransko primorje« prebivajoči imetniki avstrijskih odlikovanj za hrabrost iz svetovne vojne 1914—1918, s katerimi je po nemškem pravu združena dodelitev častne doklade, častno plačo, častno darilo ali naklonitev. Tako prejmejo: a) imetniki avstrijske zlate svetinje za hrabrost častno plačo v znesku L 200 na mesec, ki se izplačuje vnaprej; b) imetniki avstrijske srebrne svetinje za hrabrost I. razreda častno darilo v znesku L 600 na leto, ki se izplačuje 1. decembra; c) imetniki avstrijske srebrne svetinje za hrabrost II. razreda naklonitev v znesku L. 300 na leto, ki se izplačuje 1. decembra, če so dopolnili 60. leto starosti.

Komunisti kradejo mašne plašče. Ker imajo komunistične tolpe velike izgube — tako poroča ljubljanski »Slovenec« — so med njihovimi padlimi neredko tudi komandanti in sploh višji čini, zato je v hribih možno sorazmerno hitro napredovati. Vsakdo, ki je zanesljiv komunist in se odlikuje po roparskih in morilskih sposobnostih, lahko v kratkem doseže vodilno mesto. Pri tako naglem napredovanju pa je razumljivo, da je v revni komunistični republiki zmanjkalo zlatih in srebrnih port. Komunisti so si pomagali iz zadrege tako, da so začeli krasti mašne plašče. Mašnih plaščev pa niso kradli samo iz cerkva, ki so jih že prej porušili in oropali, temveč jih kradejo tudi iz cerkva, ki še stoje. Tako so nedavno ukradli mašni plašč iz zakristije v Št. Jerneju. A kmalu po tatvini so doživeli znani poraz na Javorici. Ker je bil pri tem porazu uničen cel bataljon z moštvom, pač ni bilo treba postavljati novih komandantov, zato komunisti tudi niso potrebovali novih zlatih in srebrnih pramenov. In tako je ukradeni mašni plašč po zaslugi domobrancev srečno priromal nazaj v zakristijo.

ZAHVALA

Vsem tistim, ki ste priskočili na pomoč ob smrti drage nepozabne soproge, hčerke, tete in svakinje, gospe

Mare Pototsdnik

soproge urarja in posestnika,

ki ste jo obdarili s cvetjem, zapeli za slovo žalostinke in jo spremili na zadnji poti k večnemu počitku, najiskrenejša zahvala. — Lahka ji bodi zemlja.

Laak/Zaier, v maju 1944.

Žalujoči soprog, rodbina Pototschnikova, Peternelova in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

vsem, ki ste izkazali svoje sočustvovanje ob naši nesreči in žalostni izgubi

Stanka Reigel

Nadalje iskrena in prisrčna hvala vsem tistim, ki ste toliko žrtvovali in obdarili z venci in cvetjem našega smrtno ponesrečenega sina, in vsem, ki ste ga v tako lepem in številnem spremstvu spremili na zadnji poti.

Schutna, dne 28. aprila 1944.

Globoko žalujoči: oče, mati, brat, in ostalo sorodstvo.

✠

V neizmerni žalosti naznanjava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je najin edini sin

Franci

dne 17. IV. 1944. daleč od svoje domovine izročil vsemogočnemu svojo mlado dušo.

Želja Tvoja ni se izpolnila, da bi te domača zemlja krila. — Priporočava ga v molitev.

Wart, v Maju 1944.

Globoko žalujoča: Franz in Neža Plevel.

ZAHVALA

Vsem prijateljem in znancem, ki so našega ljubega nepozabnega edinega sina, brata, svaka

Andreja Krevljiča

pokropili in spremili na njegovi zadnji poti, najlepša hvala. Posebno zahvalo smo dolžni g. duhovniku in g. Deschmannu kakor tudi prostovoljnemu gasilnemu društvu (Freiwillige Feuerwehr) Aßling in njegovemu vodji za poslovilne besede, ki jih je izrekel ob odprtem grobu. Dalje se zahvaljujemo tudi vsem darovalcem vencev, kakor tudi sosedom in vaščanom, ki so nam stali v težki uri ob strani in spremili našega nepozabnega Andreja k večnemu počitku.

Vsem Bog povrni!

Bach - Aßling, v aprilu 1944.

Globoko potrte družine: Krevljitsch, Jurz, Sawelzina.

✠

V globoki žalosti naznanjamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljeni sin, brat, stric

Hojnik Anton

Grenadier,

v najlepšem cvetju svoje mladosti, star komaj 20 let, dne 1. IV. 1944. padel na Vzhodu. Počiva daleč proč od rodne zemlje, ki jo je tako ljubil. V naših srcih boš živel večno.

Tul Grm, 7. maja 1944.

Žalujoči: mati, sestre, bratje in sorodniki.

✠

Globoko potrti naznanjamo, da je naš nadvse ljubljeni sin in brat

Konjar Viktor

Grenadier,

umrl v lazaretu, dne 3. IV. 1944, star 24 let.

Najprisrčnejša hvala vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti in vsem darovalcem cvetja.

Lahka mu bodi zemlja.

Flödnig, v maju 1944.

Žalujoči starši, brat in sestre.

Auch Arznei ins Luftschutzgepäck!
Der Kampf um den Sieg verlangt die schnellste Gesundung jedes Kranken. Ärztliche Verordnungen müssen deshalb auch im Ernstfall des Luftkrieges eingehalten werden.
ASTA ARZNEIMITTEL

Gebirgstruppen in Ausrüstung und Einsatz
Ausstellung
Klagenfurt, Gaumuseum
Vom 5. April bis 16. Mai 1944
geöffnet täglich von 8 bis 18 Uhr
Eintritt frei!

Der Erfolg jeder Mehrleistung wird noch gesteigert durch haushaltenden Verbrauch der erzeugten Güter. Wenn deshalb niemand mehr kauft, als er braucht, dann werden nicht wenige alles, sondern alle genug erhalten. — Dies gilt ebenso für DARMOL, das auch heute in steigendem Maße hergestellt wird.
DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Vorsicht vor Ansteckung!
Eine kleine, durch Nachlässigkeit hervorgerufene Ansteckung hat häufig eine schwerwiegende Erkrankung zur Folge. Dann wird die Allgemeinheit durch Arbeitsausfall belastet. Nicht ängstlich sein, aber vorsichtig! Im Ernstfalle sind die richtigen Gegenmittel, z. B. CHINOSOL, erhältlich.

Gute Anlage Ihrer Ersparnisse
Verlangen Sie den kostenlosen Anlage-Ratgeber über steuerbegünstigtes Bausparen und das Vermögensparen bei der größten und ältesten Bausparkasse in den Donau-Alpengauen
WÜSTENROT SALZBURG
Beratungsstelle: Klagenfurt, Domgasse 9, Ruf 28-53.

Lichtspiele

Allgemeine Filmtreuhand G. m. b. H.
Zweigstelle Südost

ASSLING
12., 13., 14., 15. V.
Das Ferienkind
Für Jugendliche zugelassen!
16., 17., 18. V.
Gewitter im Mai
Für Jugendliche zugelassen!

KRAINBURG
12., 13., 14., 15. V.
Lache Bajazzo!
Für Jugendliche nicht zugelassen!
16., 17., 18. V.
Der Mann, von dem man spricht
Für Jugendliche zugelassen!

LAAK
12., 13., 14. V.
Frauen sind doch bessere Diplomaten
Für Jugendliche nicht zugelassen!
16., 17., 18. V.
Herz modern möbliert
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF
12., 13., 14. V.
Hochzeitsnacht
Für Jugendliche nicht zugelassen!
16., 17., 18. V.
Ein Mann auf Abwegen
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES
12., 13., 14. V.
Romanze in Moll
Für Jugendliche nicht zugelassen!
17., 18. V.
Ein Leben lang
Für Jugendliche nicht zugelassen!

NEUMARKTL
13., 14. V.
Liebespremiere
Für Jugendliche nicht zugelassen!
17., 18. V.
Seine Tochter ist der Peter
Für Jugendliche zugelassen!

STEIN
12., 13., 14., 15. V.
Zirkus Renz
Für Jugendliche zugelassen!
16., 17., 18. V.
Der laufende Berg
Für Jugendliche zugelassen!

ST. VEIT
13., 14. V.
Nacht ohne Abschied
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI
13., 14. V.
Burgtheater
Für Jugendliche zugelassen!
17., 18. V.
Seine Tochter ist der Peter
Für Jugendliche zugelassen!

MIESS
13., 14. V.
Frau Sixta
Für Jugendliche zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Die Organisation Todt

sucht für Einsatz im Reichsgebiet und in den besetzten Gebieten

technische und Verwaltungskräfte aller Art, Sekretärinnen, Stenotypistinnen, Schreibkräfte, Nachrichtenführerinnen und -helferinnen.

Besoldung nach TO. A., ausserdem Wehrsold, freie Dienstkleidung, Verpflegung und Unterkunft.

Schriftliche Bewerbungen an das Personalamt der Organisation Todt-Zentrale, Referat P 21, Berlin-Charlottenburg 9

Arztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 14. Mai 1944: Dr. Karl Petritsch, Krainburg, Veldeser Str. Nr. 14, Fernruf Nr. 179.

Inserirajte v našem listu!

Mali oglasi

Službo dobi

Kot hišnika za Hauptschule Aßling se sprejme takoj zakonska dvojica. Reflektanti naj se obrnejo na županstvo Aßling (Sawe). 2130—1

Deklo, starejšo, samostojno, oskrbnico hiše in živine se sprejme na večje posestvo na Gorenjskem. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3187—1

Sprejmem vajenca za sedlarsko in torbarsko obrt. Event. vsa oskrba v hiši. — Marko Koščak, St. Veit a. d. Sawe, Oberkrain. 3155—1

Sprejmem deklico od 13 let naprej za v pomoč v gospodinjstvu. Zglasi naj se v Unter Pirnitsch Nr. 12. bei Zwischenwässern. 3161—1

Samski obrtnik sprejme gospodinjo; vešče šivanja imajo prednost. Ponudbe poslati na K. B. Krbg. 3151—1

Moškega in žensko iščemo za na kmetijo v Obersteiermark. Prednost Gorenjci in Dolenjci. Predstaviti se ali dopise na Gutsverwaltung ‚Schmidbauer' Eisbach 82, p. Gratwein, Steiermark. 3138—1

Službe išče

Pletilja išče službeno mesto na Gorenjskem, najraje v bližini Krainburg ali Veldes. Naslov v K. B. Krainburg. 3175—2

Odda v najem

Mirni, manjši družini oddam ob železnici blizu Steina prostorno enosobno stanovanje z nekaj vrta. Takojšnje ponudbe na Karawanken Bote Klagenfurt pod štev. 5559—3.

Prodam

Prodam kravo, dobro mlekarico, za RM 700.—. Alois Markelj, Tabor 21, Birkendorf, Oberkrain. 3183—6

Prodam lepo plemensko kravo, ki bo teletila v 1½ mesecu, za RM 700.—. Zglasiti pri Josef Kautschitsch, Neumarktl, Loiblstraße 23., Oberkrain. 3173—6

Prodam kravo, v tretjič brejo, cena RM 700.—. Klinar, Birkendorf 1, Oberkrain. 3166—6

Proda se krava po teletu za 900 RM. St. Veit — Weichfeldorf 59, pri kolodvoru; Oberkrain. 3132—6

Kupim

Kupim sadni mlin na motorni pogon ali zamenjam sadni mlin za ročni pogon za takega na motorni pogon z doplačilom. Ponudbe na K. B. Krbg. 3185—7

Kupim Föhnapparat ali Motorhaubo. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3167—7

Kupim novo ali rabljeno klavirsko harmoniko. Cenjene ponudbe poslati na K. B. Krainburg pod „Harmonika". 3176—7

Kupim dobro ohranjen športni ali globok otroški voziček. Ponudbe poslati na naslov: Meserko Josef, mizar, Idriastraße Nr. 8, Aßling — Oberkrain. 3074—7

Globok otroški voziček, lep, dobro ohranjen, kupim. Naslov v K. B. Krbg. 3156—7

Eden- ali dvocevni radio kupim. Ponudbe na K. B. Kkrainburg pod „Radio". 3159—7

Kupim moško kolo, četudi že rabljeno. Boštar Franz, Kokritz Nr. 102. 3130—7

Kupim malo rabljeni gramofon s ploščami ali harmoniko. Ponudbe na K. B. Krbg. 3127—7

Potrebujem nujno bencinski motor od 1,5 do 3 PS, stabilen ali od motornega kolesa. Ponudbe na K. B. Krbg. 3148—7

Kupim 10 praznih, dobro ohranjenih AZ panjev, pravilne mere. Vzamem tudi z družinami. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Panji". 3146—7

Menjam

Menjam otroški trikolo za moški dežni plašč. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3188—15

Menjam 7 mladih prašičkov za brejo kravo ali telico. Naslov v K. B. Krbg. 3181—15

Menjam kravo, 7 mesecev brejo, dobro mlekarico, in gepelj v dobrem stanju za voz zapravljivček. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3180—15

Menjam moško kolo in uro za tritonsko harmoniko. Ponudbe na K. B. Krbg. 3174—15

Zamenjam suhe deske za dobro ohranjeno posodo za namakanje sadja. Ponudbe na K. B. Krbg. 3172—15

Menjam kobilo z žrebetom, rodovniško, za dobrega poljskega konja ali kobilo od 4—7 let starosti. Peter Graschitz, Strohain Nr. 3., p. Naklas bei Krainburg. 3171—15

Menjam kravo za 2 leti starega plemenskega vola. Vrbnak 14, bei Radmannsdorf. 3170—15

Dobro ohranjeno žensko kolo zamenjam za brejo kravo ali kravo s teletom. Razliko doplačam. — Johann Testen, Laak Nr. 13 bei Mannsburg. 5558—15

Izgubljeno

Dne 5. maja 1944. je bila v Krainburgu na kolodvoru popoldne vzeta rjava aktovka. Oseba, ki je aktovko vzela, je bila opažena in se poziva, da jo tekom enega tedna po objavi izroči v K. Bote Krainburg, da ne bo imela nepotrebnih posledic. 3177—22

Razno

Našla se je denarnica dne 5. maja v Krainburgu v bližini Veldeser Straße in Kennkarte, glaseča se na ime Schrefe Antonia, Hausgehilfin, in nekaj denarja. Dobi se pri Heinrich Novak, am Weiher Nr. 22., Krbg. 3178—23

CREDITANSTALT-BANKVEREIN

Bilanz zum 31. Dezember 1943

Aktiva	RM	RM
Barreserve		
a) Kassenbestand (deutsche und ausländische Zahlungsmittel, Gold)	12 002 342,24	
b) Guthaben auf Reichsbankgiro- und Postscheckkonto	65 875 486,50	77 877 828,74
Fällige Zins- und Dividendenscheine		468 840,82
Schecks		1 365 132,76
Wechsel		
a) Wechsel (mit Ausnahme von b)	106 551 178,62	
b) eigene Ziehungen	8 217 825,77	112 769 004,39
In der Gesamtsumme sind enthalten: Wechsel, die dem § 13 Abs. 1 Nr. 1 des Gesetzes über die Deutsche Reichsbank entsprechen (Handelswechsel nach § 16 Abs. 2 KWG) im Nennwerte von RM 110 017 056,33		
Schatzwechsel und unverzinsliche Schatzanweisungen des Reichs und der Länder		315 590 055,01
Darin sind enthalten: Schatzwechsel und Schatzanweisungen, die die Reichsbank beleihen darf, im Nennwerte von RM 259 109 800,—		
Eigene Wertpapiere		
a) Anleihen und verzinsliche Schatzanweisungen des Reichs und der Länder	91 283 604,11	
b) sonstige verzinsliche Wertpapiere	64 024 513,47	
c) börsengängige Dividendenwerte	48 517 195,56	
d) sonstige Wertpapiere	33 348 448,61	237 173 761,75
In der Gesamtsumme sind enthalten: Wertpapiere, die die Reichsbank beleihen darf, RM 104 730 133,96		
Konsortialbeteiligungen		8 204 177,25
Kurzfällige Forderungen unzweifelhafter Bonität und Liquidität gegen Kreditinstitute		25 971 688,08
Davon sind täglich fällig (Nostroguthaben) RM 20 971 688,08		
Schuldner		
a) Kreditinstitute	23 570 520,08	
b) sonstige Schuldner	425 493 603,36	449 064 123,44
In der Gesamtsumme sind enthalten:		
aa) gedeckt durch börsengängige Wertpapiere RM 17 024 257,24		
bb) gedeckt durch sonstige Sicherheiten „ 154 219 605,95		
Durchlaufende Kredite (nur Treuhandgeschäfte)		7 507 819,93
Beteiligungen (§ 131 Abs. 1 A II Nr. 6 des Aktiengesetzes)		21 868 885,29
Davon sind Beteiligungen bei anderen Kreditinstituten RM 21 493 383,79		
Grundstücke und Gebäude		
a) dem eigenen Geschäftsbetrieb dienende	1 538 000,—	
b) sonstige	943 740,39	2 481 740,39
Betriebs- und Geschäftsausstattung		1,—
Posten, die der Rechnungsabgrenzung dienen		1 961 596,82
Aktiva des Hypothekenbankgeschäftes		15 628 120,15
Treuhändig geführte Darlehen aus der Wohnbauförderung	26 430 539,27	
Summe		1 277 932 781,82

Passiva	RM	RM
Gläubiger		
a) seitens der Kundschaft bei Dritten benutzte Kredite	—	
b) sonstige im In- und Ausland aufgenommene Gelder und Kredite	47 502 706,81	
c) Einlagen deutscher Kreditinstitute	174 945 457,89	
d) sonstige Gläubiger	718 507 988,81	940 956 146,51
Von der Summe c) und d) entfallen auf		
aa) jederzeit fällige Gelder RM 683 703 940,37		
bb) feste Gelder und Gelder auf Kündigung „ 209 749 779,33		
Von bb) werden durch Kündigung oder sind fällig		
1. innerhalb 7 Tagen „ 12 963 931,36		
2. darüber hinaus bis zu 3 Monaten „ 123 465 779,91		
3. darüber hinaus bis zu 12 Monaten „ 73 320 068,06		
Verpflichtungen aus der Annahme gezogener und der Ausstellung eigener Wechsel (Akzepte und Solawechsel), soweit sie sich im Umlauf befinden		1 125 000,—
Spareinlagen		
a) Spareinlagen	124 616 026,94	
b) Kassenscheine	204 325,62	124 820 352,56
Von der Summe a) entfallen auf		
1. Spareinlagen mit gesetzlicher Kündigungsfrist RM 106 466 727,92		
2. Spareinlagen mit besonders vereinbarter Kündigungsfrist „ 18 149 299,02		
Durchlaufende Kredite (nur Treuhandgeschäfte)		7 507 819,93
Grundkapital		70 700 000,—
Rücklagen nach § 11 KWG		
a) gesetzliche Rücklage	25 009 296,55	45 009 296,55
b) sonstige Rücklagen nach § 11 KWG (freie)	20 000 000,—	
Rückstellung für Pensionsverpflichtungen		70 193 183,21
Sonstige Rückstellungen		9 989 255,63
Posten, die der Rechnungsabgrenzung dienen		1 708 861,21
Passiva des Hypothekenbankgeschäftes		2 215 203,22
Reingewinn		4 298 560,—
Verbindlichkeiten aus Bürgschaften, Wechsel- und Scheckbürgschaften sowie aus Gewährleistungsverträgen (§ 131, Abs. 7 des Aktiengesetzes)		
a) denen ein gleich hoher Betrag Bürgschaftsschuldner gegenübersteht	71 286 032,67	
b) denen kein Bürgschaftsschuldner gegenübersteht	11 508,42	
Eigene Indossamentsverbindlichkeiten		
a) aus weiterbegebenen Bankakzepten	—	
b) aus eigenen Wechseln der Kunden an die Order der Bank	—	
c) aus sonstigen Rediskontierungen	5 405 151,26	
Treuhändig geführte Verpflichtungen aus der Wohnbauförderung	26 430 539,27	
Summe		1 277 932 781,82

In den Aktiven bzw. Passiven sind enthalten:

Forderungen an Konzernunternehmen (einschließlich Verbindlichkeiten aus Bürgschaften und Indossamentsverbindlichkeiten) RM	5 427 852,98
Forderungen an Mitglieder des Vorstandes und an sonstige Personen und Unternehmen gemäß § 14 Abs. 1 und 3 des Reichsgesetzes über das Kreditwesen und Artikel 13 der Durchführungsverordnung „	1 386 488,67
Anlagen nach § 17 Abs. 1 des Reichsgesetzes über das Kreditwesen „	125 002 376,70
Anlagen nach § 17 Abs. 2 des Reichsgesetzes über das Kreditwesen „	24 350 625,68

In den Passiven sind enthalten:

Verbindlichkeiten gegenüber Konzernunternehmen RM	23 941 306,62
Gesamtverpflichtungen nach § 11 Abs. 1 des Reichsgesetzes über das Kreditwesen „	1 066 901 499,07
Gesamtverpflichtungen nach § 16 des Reichsgesetzes über das Kreditwesen „	942 081 146,51
Gesamtes haftendes Eigenkapital nach § 11 Abs. 2 des Reichsgesetzes über das Kreditwesen „	115 709 296,55

Gewinn- und Verlustrechnung zum 31. Dezember 1943

Aufwendungen	RM
Personalaufwendungen	8 327 692,49
Ausgaben für soziale Zwecke, Wohlfahrtseinrichtungen und Pensionen	4 064 811,37
Sonstige Handlungsunkosten	2 416 220,31
Steuern und ähnliche Abgaben	21 901 348,13
Reingewinn	4 298 560,—
Summe	41 008 632,30

Erträge	RM
Zinsen und Diskont	28 338 764,64
Provisionen und Gebühren	12 669 867,66
Summe	41 008 632,30

Nach dem abschließenden Ergebnis unserer pflichtmäßigen Prüfung auf Grund der Bücher und der Schriften der Gesellschaft sowie der vom Vorstand erteilten Aufklärungen und Nachweise entsprechen die Buchführung, der Jahresabschluß und der Geschäftsbericht, soweit er den Jahresabschluß erläutert, den gesetzlichen Vorschriften.

Wien, 26. April 1944. **Treuverkehr Deutsche Treuhand-Aktiengesellschaft** Zweigniederlassung Wien
Hörner, Wirtschaftprüfer Dr. Schick, Wirtschaftsprüfer

Gewinnverteilung: Gemäß § 4 (1) der Zweiten Verordnung über die Einschränkung von Mitgliederversammlungen vom 23. Dezember 1943 haben Vorstand und Aufsichtsrat gemeinsam die Verteilung einer **Dividende von 6%** für 1943 beschlossen.

Der Vorstand:

Richard Buzzi, Dr. Hans Friedl, Dr. Ludwig Fritscher, Dr. Josef Joham, Dr. Rudolf Pfeifer (beurlaubt), Dr. Walter Tron

Der Aufsichtsrat:

Franz Haßlacher, Spittal a. d. Drau, Vorsitzer; Hermann J. Abs, Berlin, Stellvertretender Vorsitzer; Ministerialdirektor a. D. Dr. Alfred Olscher, Berlin, Stellvertretender Vorsitzer; Comm. Alberto D'Agostino, Dr. Heinrich Bleckmann, Prof. Dr. Ing. Armin Dadieu, Ing. Theo Groß, Dr. Karl Ritter von Halt, Baurat e. h. Dipl.-Ing. Erich Heller, Dr. Max Ilgner, Oberbaurat Dr. Ing. e. h. Karl Innerebner, Baurat e. h. Dr. Ing. Ernst Kraus, Dr. Roland Loos, Walter Poide, Dipl.-Ing. Walter Rafelsberger, Dipl.-Kfm. Hermann Rhomberg, Oswald Rösler, Gottfried Schenker-Angerer, Dr. mont. h. c. Philipp von Schoeller, Dr. Fritz Waibl.

Wien, den 27. April 1944.

Jede Arbeitsstunde hilft der Front!

Daher soll man auch heute seinen Körper nach Möglichkeit vor schädigenden Einflüssen schützen, zumal unsere bewährten Vorbeugungs- und Kräftigungsmittel erst nachdem Sieg wieder unbeschränkt zu haben sind.

BAUER & CIE
SANATOGENWERKE
BERLIN

Alles-Kitt, der wasserfeste Universalklebstoff, ist durch seine Vorzüge schon allgemein bekannt geworden. Was sich aber noch nicht so herumgesprochen hat, ist dies: Die verläßliche und auch warmwasserbeständige Klebung von Glas, Porzellan, Marmor, Bakelit usw. wird erreicht durch einen Anstrich beider Materialteile mit „Alles-Kitt". Dieser Anstrich muß dann einige Minuten antrocknen. Hierauf brauchen Sie dann nur mehr eine Stelle bestreichen. Sie müssen dann aber sofort beide Teile fest zusammendrücken, wobei Sie beachten müssen, daß die Bruchränder einander genau anzugleichen sind. Noch sparsamer und einfacher ist die Klebung von Papier bei Schnittmusterbögen od. sonstigen Bastelarbeiten, die besonders sorgsam ausgeführt werden müssen. Da bestreichen Sie die Klebseite des aufzuklebenden Papierstückes dünn mit „Alles-Kitt" und legen dann sofort diesen Teil auf die andere noch trockene Papierunterlage. Dadurch wird eine saubere wasserfeste Klebung erreicht, ohne daß irgendwelche Klebspuren sichtbar bleiben. Achten auch Sie beim Kauf stets auf die Schutzmarke „Alles-Kitt". Erwähnenswert ist noch, daß der Geruch des „Alles-Kitt" als sehr angenehm empfunden wird. (20.771)